

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

หนังสือ

- ชบวน พลตรี . มนุษย์กับสังคม. กรุงเทพฯ ฯ : โรงพิมพ์ศาสนา, 2530
- ชาตรีเฉลิม ยุคล.มจ. บทภาพยนตร์เรื่องความรักครั้งสุดท้าย. กรุงเทพฯ ฯ :
โรงพิมพ์พิมพ์เศศ, 2518
- _____ .บทภาพยนตร์เรื่องเทพธิดาโรงแรม. กรุงเทพฯ ฯ : โรงพิมพ์พิมพ์เศศ,
2517
- _____ .โลกสี่ความ. กรุงเทพฯ ฯ : โรงพิมพ์รุ่งเรืองรัตน์, 2524
- ฉรงค์ จันทรเรือง. เทพธิดาโรงแรม. กรุงเทพฯ ฯ : สำนักพิมพ์ประพันธ์สาส์น,
2516
- พิศวง ธรรมพันทา. สังคมวิทยาเบื้องต้น. กรุงเทพฯ ฯ : สำนักพิมพ์ไอเคียนสโตร์
2523
- ศิริชัย ศิริกายะ และ กาญจนา แก้วเทพ. ทฤษฎีการสื่อสารมวลชน. กรุงเทพฯ ฯ :
ภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2531
- สัญญา สัญญาวิวัฒน์. สังคมวิทยาปัญหาสังคม. กรุงเทพฯ ฯ : เจ้าพระยาการพิมพ์,
2526
- สุพัตรา สุภาพ. ปัญหาสังคม. กรุงเทพฯ ฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2525
- _____ .สังคมวิทยา. กรุงเทพฯ ฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2529

บทความ

"กาม : โสกนาฏกรรมสาหัสในสังคมทราวม" อาทิตย์ 2 (กรกฎาคม 2521):

- ข้างจอ (นามแฝง). "คุยกับท่านมู๋ : เมื่อทองพูนแหกคุก" สู่นาคคต (กรกฎาคม 2527) : 51
- "เขาชื่อกานต์" ดาวภาพ (มกราคม 2516) : 52 - 54
- "ครูสมศรี". ภาพยนตร์บันเทิง 12 (15 - 22 ตุลาคม 2528) : 4 - 5
- ศักดิ์สิทธิ์ ปาวาโมช. "ขอยสวณพลู". สยามรัฐ (1 กุมภาพันธ์ 2533) : 5
- จิระ มะลิกุล . "คุยกับสมถวิล สุวรรณภูงถึงเรื่องท่านมู๋". บันเทิงคดี (กันยายน 2532) : 60 - 63
- จวี วิจิตรวาทการ "ภาพยนตร์และสังคมไทย". วารสารธรรมศาสตร์ (กันยายน 2527) : 54 - 65
- ชะลอม (นามแฝง). "ความรักครั้งสุดท้าย : ซอลลิวคก็ซิคซายเหมือนกัน". สยามรัฐ (7 เมษายน 2518)
- ชาตรีเฉลิม ยุคล.มจ. "ภาพยนตร์กับการสื่อความหมาย". วารสารสื่อสารมวลชน 1 (มิถุนายน - ตุลาคม 2524) : 93 - 96
- _____ . "หนังไทยยุคใหม่". นิสิตนักศึกษา 2 (สิงหาคม 2516) : 41 - 44
- ชุมนุมภาพยนตร์ นิเทศศาสตร์. "คำตอบจากหัวใจภาพยนตร์". ฟิล์ม, 2517 : 60 - 62
- ณรงค์ จันทรเรือง. "ณรงค์ จันทรเรือง คุยกับ มจ.ชาตรีเฉลิม ยุคล" . บทภาพยนตร์เรื่องความรักครั้งสุดท้าย . พระนคร ฯ : โรงพิมพ์พิมพ์เนศ, 2517 : 157 - 161
- เต็มพร บุณนาค, "ท่านมู๋เจ้าผู้ไม่มีคานิยาม" . เจนเนอเรชั่น 1 (ตุลาคม - 2532) : 116 - 121
- "ท่านชายผู้เรียกองค์ว่าเจ้าชายซ่าเหมา" . วงกาว 1 (กุมภาพันธ์ 2526) : 8 - 14
- "ทองพูน โลกไพ แท็กซี่ตัวอย่าง" . อาทิตย์ 1 (13 ธันวาคม 2520) : 34-36
- "เทวดาเดินดิน : ด้อยคุณค่าอย่างน่าเสียดาย" . สยามรัฐ (13 กันยายน 2519)
- นิราฎล (นามแฝง) . "ศาสตราจารย์คุณหญิงจินตนา ยศสุนทร : หนังสือไปซิงออกสการ์" . เอนเตอร์เทน (พฤศจิกายน 2532) : 45 - 47
- บุญรักษ์ บุญณะเขตมาลา. "ทำไมจึงควรรักน้ำเน่าเข้าบ้าน" . มติชนสุดสัปดาห์

10 (1 ตุลาคม 2532) : 80 - 81

แพน อัญชลี (นามแฝง) . "เทพธิดาโรงแรม" สยามรัฐ (14 มีนาคม 2517)

"ผมไม่อยากเป็นพันโท : งานจากรวมคืองานที่น่าซึ้ง" . สยามรัฐ (17 กุมภาพันธ์ 2518) : 12

พันศักดิ์ วิทยรัตน์ . "มือปืน - เรื่องของท่านม้าย" . ข่าวจตุรัส (25 กรกฎาคม 2526) : 52 - 53

แพน (นามแฝง) . "เทพธิดาโรงแรม" สยามรัฐ (13 มีนาคม 2517)

"มจ.ชาตรีเฉลิม ยุคล : ผู้กำกับภาพยนตร์ (1)" . มติชน . (6 กรกฎาคม 2526)

"มจ.ชาตรีเฉลิม ยุคล : ผู้กำกับภาพยนตร์ (2)" . มติชน . (7 กรกฎาคม 2526)

"มจ.ชาตรีเฉลิม ยุคล" . ทีพีแอล . 1 (มกราคม 2532) : 67 - 75

มโนธรรม (นามแฝง) . "มจ.ชาตรีเฉลิม ยุคล . เชื่อพระวงศ์กับชนชั้นผู้ไม่ยอม
พ่ายชีวิต" . หนังสือและวิถีไทย 2 (เมษายน 2532) : 72-78

"มันมากับความมืด" . ดาวรัฐ (มกราคม 2518)

"เมื่อท่านม้ายเพี้ยน จึงบอกใคร ๆ ว่ารักคุณเข้าแล้ว" . อาทิตย์ 1 (11 ตุลาคม 2520) :
31 - 32

"รักคุณเข้าแล้ว ประชดประชันของท่านม้าย" . สยามรัฐ (22 กันยายน 2520)

ลมูล อติพยัคฆ์ . "ชีวิตและงานของท่านม้าย" . โลกดาว 5 (มกราคม 2518) :
20 - 24

_____ . "โลกของวิยะดา อุมารินทร์" . โลกดาว 5 (มกราคม 2518) :
9 - 19

"ลลนา นิตยพบ มจ.ชาตรีเฉลิม ยุคล . ลลนา 5 (พฤศจิกายน 2521) : 60 - 67

"ลายคราม : ความฝันอันสูงสุดของ มจ.ชาตรีเฉลิม ยุคล" . ตะวันออกปริทัศน์
1 (พฤษภาคม 2520) : 33 - 34

ลินี (นามแฝง) . "ครูสมศรีกับวิชาว่าด้วยความเป็นคน" ข่าวพิเศษ - อาทิตย์
1 (3 - 9 กุมภาพันธ์ 2529) : 46 - 47

ลินี (นามแฝง) . "ทองพูน ไทโกวิท ทอมครึ่งนิ่ง จิวครึ่งนิ่ง" . วิวัฒน์ 3 (25 -
31 สิงหาคม 2527) : 43 - 45

วีระประวัติ วงศ์พัวพัน . "มจ.ชาตรีเฉลิม ยุคล กับความรักครั้งสุดท้าย" . บท

- ภาพยนตร์เรื่องความรักครั้งสุดท้าย . พระนคร : โรงพิมพ์พิมพ์เศศ,
2518: 11 - 20
- สายพิน (นามแฝง) . "ร.มจ. จุลเจิมยุคล ยุคล ด้านข่าวลือหม่อมคนใหม่" .
นักษะ 5 (พฤศจิกายน 2532) : 36 - 48
- ศิริพงษ์ จันทน์หอม . "ทองพูน โศกโพ ราชวรเต็มขึ้น" สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์.
24 (4 สิงหาคม 2520) : 32 - 34
- _____ . "มือปืนชนสงครวามปากทองไทยยังมีเรื่องดี" . สยามใหม่. 2 (กรกฎาคม
2526) : 51 - 53
- สนานจิต บางสะพาน (นามแฝง) . "มือปืน" . สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์. 30 (10
กรกฎาคม 2526) : 36 - 37
- _____ . สะพาน (นามแฝง) . "อิสรภาพของทองพูน" . สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์.
31 (19 สิงหาคม 2527) : 36 - 37
- สนธยา (นามแฝง) . "ท่านม้วยแดลงการณ์ถูกหาว่าเป็นจอมเบียว" คาราภาพยนตร์
6 (ตุลาคม 2525) : 50 - 51
- "สัมภาษณ์ มจ.ชาตรีเฉลิม ยุคล" . แพรว. 9 (กันยายน 2530) : 141 - 143
- "สัมภาษณ์ มจ.ชาตรีเฉลิม ยุคล" . สตาร์พิค. 16 (มีนาคม 2532)
- สุริย์ ศิริพันธ์ . "สัญลักษณ์วิทยา" . มนุษยศาสตร์ปริทรรศน์. 10 (ประจำภาค
เรียนที่ 1 2531) : 46 - 56
- เลื้อมั่ว (นามแฝง) . "เบื้องหลังกองถ่ายคนเลี้ยงช้าง" . แพรวสุดสัปดาห์
7 (กุมภาพันธ์ 2532) : 39 - 43
- สลาลี พริงงามตา (นามแฝง) . "ตุ๊กตาทองงวดใหม่" . ข่าวไทยนิกร 1 (11
พฤศจิกายน 2520) : 32 - 35
- _____ . "รักคุณเข้าแล้วบุบยับก็เปลี่ยนแปลง" . ตะวันออกปริทัศน์. 1 (กันยายน
2520) : 47 - 48
- แหวนทองเหลือง (นามแฝง) . "วีรประวัติ วงศ์พัทพัน" . ข่าวไทยนิกร 3 (12
พฤศจิกายน 2522) : 43 - 44
- อรรณวินิจ (นามแฝง) . "ถ้าเธอยังมีรัก ความรักที่ต้องการความเข้าใจ" . สู่อากาศ
1 (ธันวาคม 2524) : 31 - 33

_____ . "มือปืน - ประกาศฟ้องสังคมที่เนาพะ". สู่อากาศ

3 (3 - 9 กรกฎาคม 2526) : 46 - 47

"อิสรภาพของทองพูน โคกโพ". ภาพยนตร์บันเทิง . 10 (สิงหาคม 2527)

"อุกาฟ้าเหลือง หลวมในเนื้อแน่นในเทคนิค". นิสิตนักศึกษา . 9(กรกฎาคม

2523) : 44 - 45

เอกสารอื่น ๆ

เฉลิมรัฐ ชัมพานนท์. "ความเสื่อมโทรมของสิ่งแวดล้อมกับปัญหาการอยู่อาศัยของชาติ", เอกสารอัครสาเนา. 2518

นิวไฟร์สตาร์โปรดักชั่น. สูจิบัตรภาพยนตร์เรื่องเทวดาเดินดิน. 2519

ถาวร เกิดเกียรติพงษ์. สังคมวิทยาปัญหาสังคม. เอกสารประกอบคำบรรยาย

ลำดับที่ 22 คณะสังคมศาสตร์ ม.ศรีนครินทรวิโรฒ (เอกสารอัครสาเนา)

ประสิทธิ์ เก่งเรียน. "คำบรรยายเรื่องที่อยู่อาศัย". เอกสารอัครสาเนา. 2517

พร้อมมิตรภาพยนตร์. สูจิบัตรภาพยนตร์เรื่องเทพธิดาโรงแรม. 2517

สมาคมผู้สื่อข่าวบันเทิงแห่งประเทศไทย. สูจิบัตรตุ๊กตา 2531

สมาคมผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์ไทย. สูจิบัตรสุพรรณหงษ์ทองคำ ครั้งที่ 7

ประจำปี พ.ศ. 2530

สุภางค์ จันทวนิช. วิจัยเชิงคุณภาพ. เอกสารประกอบการอบรมวิธีวิจัย

เชิงคุณภาพ มหาวิทยาลัยศิลปากร. 2527

สัมภาษณ์

จินตนา ยศสุนทร : รองผู้อำนวยการสถาบันสอนภาษา เอ.ยู.เอ สัมภาษณ์, 12

พฤศจิกายน 2532

ชาติเฉลิม ยุคล.มจ. : ผู้กำกับภาพยนตร์. สัมภาษณ์ , 28 พฤศจิกายน 2532

บรรจง โกศลวัฒน์. : ผู้กำกับภาพยนตร์. สัมภาษณ์, 20 พฤศจิกายน 2532

ประสพ ขำเจริญ. สัมภาษณ์ , 25 มีนาคม 2534

- สมถวิล สุวรรณภูง : ผู้กำกับภาพยนตร์. สัมภาษณ์, 16 ธันวาคม 2533
 สุพจน์ อานาจศศิธร: ตากล้องถ่ายภาพยนตร์. สัมภาษณ์, 18 ธันวาคม 2533
 อำนวย รุ่งเรือง : บรรณาธิการนิตยสารดาวาภาพยนตร์. สัมภาษณ์, 18
 ธันวาคม 2533

แถบบันทึกภาพวิดีโอ (วิดีโอ)

- "กาม". สหมงคลฟิล์ม, 2521
 "เขาชื่อกานต์". ละโว้ภาพยนตร์, 2516
 "ความรักครั้งสุดท้าย". พร้อมมิตรภาพยนตร์, 2516
 "คนเลี้ยงช้าง". พร้อมมิตรภาพยนตร์, 2532
 "ควสมศรี". วีซี.โปรดักชั่น, 2529
 "ถ้าเธอยังมีรัก". พร้อมมิตรภาพยนตร์, 2525
 "ทองพูน โคนไฟ ราชวรเต็มขั้น". ไฟว์สตาร์โปรดักชั่น, 2520
 "เทพธิดาโรงแรม". ละโว้ภาพยนตร์, 2517
 "เทวดาเดินดิน". นิวไฟว์สตาร์โปรดักชั่น, 2519
 "มือปืน". วีซี.โปรดักชั่น, 2516
 "หน่วยล่า 123". พลสยามภาพยนตร์, 2527
 "อุกาฟ้าเหลือง". สหมงคลฟิล์ม, 2523

ภาษาต่างประเทศ

หนังสือ

- Bordwell, David, Ozu and the Poetics of Cinema. New Jersey :
 Princeton University Press, 1988
 Casty, Alan, Development of the Film. New York ; Hacourt
 Brace Jovanovich, Inc., 1973

- Cuber, John F., Society : a Synopsis Principles. New York :
Appleton - Century - Crofts,
- Fiske, John, Introduction to Communication Studies. New
York: Metbuen and Co. Ltd., 1982
- Fiske, John, and Hartley, John, Reading Television. London,
1978
- Giannett, Louis D, Understanding Movies. New Jersey :
Prentice - Hall, Inc., 1976
- Horton, Paul B., and Leslie, Gerald R., The Sociology of
Social problems. New York : Appleton - Century -
Crofts, Inc., 1976
- Hoult, Thomas Ford ., Dictionary of Modern Sociolgy . A
Littlefield, Adams CO., 1969.
- Javie , I.C., Movies as Social Criticism. London : The
Scarecrow Press, 1978
- Kingsley, David, Human Society. New York : Macmillion Co., 1949
- Kline, F. Gerald, Media Analysis Techniques. 3 rd. ed.
Vol.10 Michigan : University of Michigan, 1984
- Kuhns, Willam, and Stanley, Robert, Exploring the Film. New
York: Stanex International Co., 1968
- Luhr, Willam, and Lehman, Peter, Autoship and Narative in the
Cinema. Usa, 1977
- Martin F., Allor, Cinema, Culture and the Social Formation :
Ideology and Critical Practice. Illinois :
University of Illinois at Urbana Campaign, 1984

- Mckee, James B., Introduction Society. New York : Holt; Rinchart & Winston, 1969
- Monaco, James, How to Read a Film. Ney York : Oxford - University Press, 1977
- Ogburn, William F. Social Chang. New York : B.W.Haebesch, 1982
- Raab, Earl, and Selznich, Gertrude J., Major Social Problems. Ney York: Row, Peterson Co., 1959
- Rhode, Eric, A History of the Cinema. Toronto : Mc Graw - Hill Ryerson Ltd., 1976
- Rubington, Earl, and Weinburg, Martin S., The Study of Social Poblems. London : Oxford University Press, 1971
- Scott, James F., Film : The Medium and Maker. New York : Holt - Rinchart and Winston Inc., 1976
- Shell, Marc , The Economy of Literature . London : The Johns Hopkins University Press, 1978
- Stephenson , Ralph, and Debrix, J.R., The Cinema as Art 2 nd. ed. London: Cox - and Wyman Ltd., 1976
- Wright, Charles R., Mass Communication : A Sociolgical Perspective. 3 rd. ed. New York : Random House, 1986

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เขาชื่อกานต์ (DR. KARN)

ละโว้ภาพยนตร์/พ.ศ.2516

บทประพันธ์ : สุวรรณี สุคนธา

ถ่ายภาพ : มจ.ชาตรีเฉลิม ยุคล

กำกับ : มจ.ชาตรีเฉลิม ยุคล

ตัดต่อ : มจ.ชาตรีเฉลิม ยุคล

นำแสดง : สวพงษ์ ชาตรี/ นัยนา ชีวานันท์

ภิญโญ ทองเจือ/ คธา อภัยวงศ์

ในวันแต่งงานของกานต์ กานต์มองหฤทัยผู้ซึ่งเป็นเจ้าสาวของเขาด้วยความขឹងใจ หฤทัยสวยและน่ารักไปเสียทุกอริยาบถ หล่อนจะทนได้หรือที่จะต้องไปอยู่กับเขาที่อำเภอเสีกาห่างไกลจากความเจริญทั้งปวง เช่น อำเภอบางบาล และเขา, หมอกานต์เป็นเพียงหมอกจนๆคนหนึ่งเท่านั้น ไม่เหมือนกับชายหนุ่มที่ก้าวเข้ามาเดินร่วมกับภรรยาของเขา ชายผู้นั้นเหมาะสมกับหฤทัยทุกอย่างกานต์ยังไม่รู้ว่าเขาคือโตมร ผู้ซึ่งเคยเป็นเสมือนคู่รักของหฤทัยมาตั้งแต่สมัยที่ทั้งสองยังเรียนอยู่ในมหาวิทยาลัยเดียวกัน

แต่เมื่อถึงเวลาเดินทางไปบางบาลจริงๆ กานต์รู้สึกเขาใจเมื่อหฤทัยดูสนใจกับทุกสิ่งทุกอย่างที่อยู่รอบๆตัวของหล่อน สิ่งที่หฤทัยไม่เคยเห็นมาก่อน บางทีหฤทัยอาจจะมีความสุขกับเขาในชนบทก็ได้ ในขณะที่เดียวกัน หฤทัยก็ไม่แน่ใจในตัวของผู้สามีของหล่อน กานต์ดูเป็นคนเอากาวเอางานเสียเหลือเกิน การพูดจาหยอกล้อเหมือนกับคู่แต่งงานใหม่ๆดูเหมือนจะไม่มีในตัวของกานต์เอาเสียเลย ไม่เหมือนกับโตมร

ก้าวแรกที่หล่อนย่างเข้ามาในอำเภอบางบาล หฤทัยก็พบกับนายอำเภอผู้ซึ่งแม้แต่วันแรกที่พบกัน ก็แสดงอำนาจใส่กานต์ผู้เป็นสามีของหล่อนเสีย

แล้ว "สมุดเซ็นชื่อลงเวลาหามาทำงานอยู่บนอำเภอ นะ" นายอำเภอบอกกับกานต์ "ผมนะไม่ใช่คนเจ้าระเบียบนักหรอก แต่เจ้านายเบื้องบนจะว่าเอาได้"

เพียงวันแรก หุทัยก็พบกับร่างของความยุ่งยากที่จะตามมา แต่อะไรก็ไม่ร้ายเท่าที่กานต์ ไม่ใช่สามมีอย่างที่หุทัยเคยฝันถึง อย่างไรก็ตาม หุทัยก็พยายามปรับตัวเองให้เข้ากับเขา, กับอำเภอที่เขาออกมาทำงาน

วันรุ่งขึ้น นางชั้นเมียของนายมี ภารโรงของอำเภอเข้ามาหาหุทัยในขณะที่หล่อนกำลังทำครัว หุทัยได้เห็นนิสัยใจคอของชาวชนบทที่อยู่ห่างไกลจากแสงสีของกรุงเทพฯ เป็นครั้งแรก "เงินเดือนเงินดาวปะ, อีฉันไม่ขอรับหรอกคะ ช่วยๆกันอย่างงั้นเอง" แต่นางชั้นก็ไม่สามารถที่จะอยู่รับใช้หุทัยได้ หล่อนได้ให้เชื่อผู้เป็นลูกสาวมารับหน้าที่สาวใช้แทน,

และในวันเดียวกันนั้นเอง หุทัยก็ได้พบกับความโหดร้ายของชนบทเป็นครั้งแรกหุทัยได้เห็นคนถูกงูกัดตายต่อหน้าต่อตาเป็นครั้งแรก ถึงแม้ว่ากานต์จะพยายามช่วยเหลือเต็มที่แต่ก็ช่วยไม่ได้ "ชีวิตของคนที่นี่ถูกจริงๆ อยู่ไปแล้วหุทัยจะเห็นเองว่าพวกเขา น่าสงสารและทำไมผมจึงต้องมาอยู่ที่นี่"

กานต์มีเหตุผลที่มาอยู่ข้างบาดาล แต่หุทัยไม่มี หล่อนมาอยู่ที่นี่ก็เพราะว่าหล่อนเป็นภรรยาของกานต์ แม้ว่าข้างบาดาลจะสวยงามเพียงใด แต่ความสวยงามจะเปลี่ยนเป็นเบื่อหน่ายเมื่อต้องอยู่จำเจกับมัน สิ่งเดียวที่ยึดให้หุทัยอยู่ที่นี่ได้ก็คือกานต์ แต่กานต์ดูเหมือนจะไม่สนใจหล่อนเอาเสียเลย เขาหมกมุ่นอยู่กับงานของเขาโดยไม่มีเวลาให้หล่อน "งานของผมยุ่งมาก หุทัยก็น่าจะเห็น" กานต์ไม่เข้าใจหุทัยเอาเสียเลย

หลังจากหนึ่งปีผ่านไป หุทัยขอกานต์กลับไปเยี่ยมกรุงเทพฯ ๕ กานต์ไม่ได้พยายามหน่วงเหนี่ยว หุทัย ทั้งๆที่เขาไม่ยอมให้หุทัยจากไปเลย และ

เขาไม่มีทางที่จะรู้ว่าหทัยไม่มีวันได้กลับมาที่บางขาดาลอีก เมื่อหทัยกลับกรุงเทพฯ หล่อนก็เริ่มออกเที่ยวเตร่ให้คุ้มกับตลอดเวลาที่หล่อนต้องจมอยู่ที่บางขาดาล

ส่วนกานต์นั้น ทั้งๆที่เขาหมกมุ่นอยู่กับงานจนแทบจะไม่มีเวลาคิดถึงอะไรรู้สึกว่า เหว่และคิดถึงหทัยไม่ได้ ทุกสิ่งทุกอย่างที่อยู่ในบ้านทำให้เขาคิดถึงหทัยแต่ถึง เขาจะคิดถึงหทัยเพียงใด เขาก็ไม่สามารถที่จะเขียนจดหมายถึงหทัยได้ เขาไม่รู้ด้วยซ้ำไปว่าเขาควรจะเริ่มต้นอย่างไรดี การที่กานต์เจียบหายไป ทำให้หทัยน้อยใจ ดังนั้นเมื่อหทัยพบกับโตมรอีกครั้งโดยการชักนำของสมสุขผู้ซึ่งเป็นเพื่อนเก่าของหล่อน หทัยจึงเริ่มออกเที่ยวกับโตมรอย่างสนุกสนาน แต่ก็ยังอดที่จะหวนคิดถึงกานต์อยู่ตลอดเวลา

ส่วนที่อำเภอบางขาดาล ความที่เป็นคนตรงไปตรงมาของกานต์ ทำให้นายอำเภอผู้ซึ่งเป็นคนมีอิทธิพลที่สุดในบางขาดาลไม่ชอบหน้า สาเหตุเกิดจากรื่องเล็กน้อยเป็นต้นว่า นายอำเภอขอสาส์นจากหมอกานต์ และเมื่อกานต์ปฏิเสธที่จะช่วยเหลือนายอำเภอเพราะการช่วยเหลือนั้นขัดกับการกระทำของเขา นายอำเภอก็เริ่มเป็นศัตรู ในสายตาของคำเก็งผู้กองของสถานีตำรวจภูธรของบางขาดาล กานต์เป็นคนตรงเกินไป "คนตรงเกินไปอยู่ไม่ได้หรอกหม่อ เราต้องยอมเข้าง้าง" แต่กานต์ก็ยังคงพอใจและภูมิใจที่จะอยู่ในโลกแห่งอุดมการของเขา

ในระหว่างที่กานต์กำลังมีเรื่องกับนายอำเภอที่บางขาดาลนั้นทางกรุงเทพฯ หทัยได้รับบาดเจ็บสาหัสเนื่องจากเกิดอุบัติเหตุระหว่างไปเที่ยวกับโตมร ส่วนกานต์ยังไม่รู้ว่าหทัยรอดคว้า เขากับคำเก็งไปกินเหล้าอยู่ที่บ้านของยังผู้เป็นพ่อค้าปลา ในระหว่างที่กานต์กับคำเก็งกำลังนั่งกินเหล้ากันอยู่นั้น วันผู้เป็นเจ้ามือไฮโลถูกพวกชาวบ้านจับได้ว่าโกงและถูกคุมขังจนบาดเจ็บสาหัส เชิดผู้ซึ่งเป็นนักเลงคุมปอนพาตัวมาให้หมอกานต์รักษา แต่วันบาดเจ็บเกินกว่าที่กานต์จะรักษาได้ กานต์ให้เชิดพาวันไปรักษาที่โรงพยาบาลในเมืองทำให้เชิดเคียดแค้นกานต์เป็นอันมาก กานต์ได้รับโทรเลขจากยุพินแม่ของหทัยว่าหทัยอยู่โรงพยาบาลจึงเดินทางเข้ากรุงเทพฯ

ระหว่างทางพบกับเชิด เชิดเข้าใจผิดคิดว่ากานต์ไม่ยอมรักษารีนก็เพราะกานต์จะรีบ
เข้ากรุงเทพฯ กานต์ไม่สนใจกับคำพูดของเชิดนัก

ในขณะที่กานต์กำลังเดินทางเข้ากรุงเทพฯ นั้น หมอที่รักษาหัตถ์บอก
ยุพินกับโตมรว่าสมองของหัตถ์ได้รับความกระทบกระเทือนจนอาจจะต้องสูญเสีย
ความทรงจำ โตมรผู้ซึ่งเป็นต้นเหตุให้หัตถ์ป่วยเริ่มรู้สึกตัวว่าเขารักหัตถ์อย่าง
จริง ๆ พยายามแย่งหัตถ์จากกานต์โดยใช้อำนาจเงินตราของเขา

แต่เคราะห์ของกานต์ยังไม่หมดแค่เพียงนั้น เชิดเอาข่าวการตายของวัน
ผู้ซึ่งเป็นเจ้ามือไฮโล ซึ่งนายอำเภอเป็นผู้หนุนอยู่เบื้องหลัง เชิดบอกนายอำเภอว่า
หมอกานต์อาจจะรู้เรื่องนายอำเภอเกี่ยวข้องกับปอนไฮโล นายอำเภอกลัวกานต์
จะทำให้ความลับรั่วไหลจึงใช้ให้เชิดหาทางกำจัดกานต์ และเมื่อหมอกานต์เดินทาง
กลับบางบาดาลอีกครั้ง เขาก็พบกับจุดจบทันที

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เทพธิดาโรงแรม (THE ANGLE)

ละโว้ภาพยนตร์/พ.ศ. 2517

บทประพันธ์ : ฝรั่ง จันทรเรือง

บทภาพยนตร์ : มจ.ชาติเฉลิม ยุคล

ถ่ายภาพ : มจ.ชาติเฉลิม ยุคล

กำกับ : มจ.ชาติเฉลิม ยุคล

ตัดต่อ : มจ.ชาติเฉลิม ยุคล

นำแสดง : วิยะดา อุมารินทร์/ สรพงษ์ ชาติ
สมภพ เบญจาธิกุล/ คธา อภัยวงศ์

มาลี เด็กสาวชาวเหนือหลงคารมของหนุ่มกรุงเทพฯ คือ เซษส์ จนหนีพ่อแม่เข้ากรุงเทพฯ ด้วย หลังจากที่เซษส์มีความสุขในตัวมาลีจนพอใจแล้ว ก็ปล่อยมาลีไว้ที่โรงแรมผานวด ชายกรรมสิทธิ์ในตัวมาลีให้กับโตน แมงดาคุมช่องในโรงแรมนั้น มาลีจึงจำยอมที่จะขายตัวใช้หนี้ค่าตัว

เมื่อทำอาชีพนี้ไปนาน ๆ มาลีก็เคยชินกับมันบางครั้งก็มีความสุขกับชีวิตอย่างนี้ เพราะสบาย มีกิน มีที่นอน มีเงินใช้ มาลีจึงเป็นโสเภณีที่ประทับใจแขกทุกคนที่มาเที่ยว บางครั้งมาลียังช่วยโตนเกลี้ยกล่อมเด็กใหม่ให้ยอมขายตัว โดยปลอมว่าสิ่งนี้เป็นหนทางที่ดีที่สุดกับการจัดการกับชีวิตที่ผิดพลาดและสูญเสียชีวิตไปแล้ว

วันหนึ่งแขกมาเที่ยวอาละวาด เกิดวิวาทกันขึ้น โตนถูกยิงตาย จากนั้นตำรวจก็เข้ามาหลายช่อง มาลีหนีไปได้ แต่มาลีก็ไม่ว่าจะทำอย่างไรต่อไป จะกลับบ้านก็ไม่กล้า เพราะไม่มีเงิน เมื่อหิวขึ้นมาต้องวิ่งราวเขากิน มาลารู้สึกว่าเหว และหวาดกลัว จนโกเล็ก พนักงานในโรงแรมเก่าของมาลีมาเจอเข้าจึงชวนมาลีมาหากินในโรงแรมใหม่ต่อไป

มาลีเริ่มรู้สึกเบื่อหน่ายในอาชีพขายตัว จะกลับบ้านกลัวคนทางบ้านไม่ยอมรับ คิดว่าตัวเองควรมีฐานะที่ดีขึ้นก่อน ในขณะที่เดียวกันมาลียังส่งเงินไปให้พ่อกับแม่ใช้ด้วย โดยที่ทางบ้านไม่รู้ที่มาลีหาเงินมาด้วยการขายตัว มาลีตัดสินใจใช้เวลาว่างไปเรียนตัดเสื้อผ้า เพื่อปูทางใหม่ให้กับชีวิต

ในระหว่างนี้มาลีได้รู้จักกับไพศาล ชายหนุ่มสุภาพเรียบร้อย พุดจาติ ที่สำคัญเขาไม่รู้ที่มาลีเป็นผู้หญิงหากิน ความสัมพันธ์ของทั้งสองคนดำเนินไปด้วยดี ไพศาลพามาลีไปรู้จักกับแม่เขาด้วย มาลีจึงคิดว่าไพศาลนั้นจะต้องมีความรักในตัวอย่างมาก และจริงจัง มาลีจึงตั้งความหวังถึงอนาคตในชีวิตครอบครัวกับไพศาล

มาลียอมที่จะให้ไพศาลยืมเงิน เมื่อเขาอ้างว่าจะเอาไปลงทุนการค้า และสัญญาจะแต่งงานกับมาลี มาลียอมที่จะทำทั้งหมดที่ตั้งใจรักษาชีวิตลูกไว้เพื่อปิดความลับในอาชีพของตัวเอง ยอมให้อภัยไพศาลแม้ว่าเขาจะเป็นคนกินเหล้า สูบบุหรี่ เล่นการพนัน ในวันที่มาลีสำเร็จการเรียนตัดเสื้อผ้า เป็นวันที่มาลีดีใจ และปลาบปลื้มที่สุด เป็นวันที่มาลีฝันมานานที่จะสลัดให้หลุดจากชีวิตที่เป็นอยู่ มาลีรีบไปที่บ้านของไพศาลเพื่อบอกข่าวดีกับเขา กลับปรากฏว่าไพศาลมีผู้หญิงใหม่ และความจจริงเขาก็รู้ที่มาลีเป็นผู้หญิงหากิน เขาเพียงแต่ต้องการหลอกใช้เธอเท่านั้น

มาลีเสียใจวังหนีออกมา มาลีรู้สึกผิดหวังกับคำพูดที่มีแต่หลอกลวงของผู้ชายทุกคน ไม่อยากจะเชื่อคำพูดของใครอีก เธอจึงตัดสินใจกลับบ้าน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ความรักครั้งสุดท้าย (THE LAST LOVE)

พร้อมมิตรภาพยนตร์/2518

บทประพันธ์ : สุวรรณี สุคนธา

บทภาพยนตร์ : มจ.ชาตรีเฉลิม ยุคล

ถ่ายภาพ : มจ.ชาตรีเฉลิม ยุคล

กำกับ : มจ.ชาตรีเฉลิม ยุคล

ตัดต่อ : มจ.ชาตรีเฉลิม ยุคล

นำแสดง : ภัทราวดี ศรีไควรัตน์/สวพงษ์ ชาตรี

สมภพ เบญจาธิกุล

ความรักครั้งสุดท้าย เป็นเรื่องของ รส หญิงหม้ายผัวหย่า ผู้มีอาชีพเป็นอาจารย์สอนศิลปะที่มหาวิทยาลัยศิลปากรซึ่งต้องลาออกราชการเพราะมีความจำเป็นในด้านการครองชีพ ต้องเลี้ยงดูลูกที่เกิดกับผัวเก่าถึงสามคน รสได้ออกจากราชการไปทำงานเป็นนักวาดภาพประกอบบนนวนิยายให้นิตยสารเวียงร่มต่างๆ และส่งเงินไปให้ลูกๆ ซึ่งอยู่ในความดูแลของยายที่พิษณุโลก

หลังจากที่ประสบความล้มเหลวจากการแต่งงานในคราวแรกแล้ว ชีวิตรักของรสก็พัวพันอยู่กับผู้ชายสองคน คือ พัท นักศึกษารูปหล่อของมหาวิทยาลัยศิลปากร และชิต เชื่ออาจารย์ศิลปะในมหาวิทยาลัยแห่งเดียวกัน หรือถ้าจะกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือชีวิตของรสภายหลังจากที่ลาออกราชการแล้ว ก็ไม่พ้นจากแคววงศิลป์หมวยวกลุ่มหน้าพระลานนั่นเอง

รสมีความสนใจพัท เด็กหนุ่มเป็นพิเศษ จนกระทั่งได้รู้จักกับชิตเชื่อ ซึ่งเป็นระยะเวลาที่พัทเปิดทางให้ชิตเชื่อ โดยการหันไปสนใจผู้หญิงอีกคนหนึ่งซึ่งอยู่ในวัยเดียวกันกับพัท เธอชื่อมัทนิน เป็นหญิงที่ทั้งสวยและรวยตามคำกล่าวของใคร่หลายคนในเรื่องนี้ความผิดหวังของรสเมื่อพัทหันไปสนใจมัทนินนี้เอง ที่ทำให้รสปล่อย

ให้สถานการณืต่างๆระหว่างเธอกับชิตเชื่อให้ดำเนินไป จนถึงขึ้นนอนด้วยกัน แต่แล้วชิตเชื่อก็ต้องเดินทางไปศึกษาต่อต่างประเทศ โดยสัญญากับรสว่าเมื่อพร้อมเมื่อไหร่ก็จะให้รสเดินทางไปอยู่ที่นั่นด้วย

ระหว่างที่ชิตเชื่อไปอยู่ต่างประเทศนี้เอง ที่รสได้พบกับพัทอีกครั้ง และความสนิทสนมก็เกิดขึ้นอีก ในขณะที่รสยังมีความหวังอยู่กับชิตเชื่อ เธอทำหนังสือเดินทางไว้เรียบร้อย และเดินทางไปอยู่กับลูกให้นานที่สุดก่อนที่เธอจะต้องจากเมืองไทย ระยะเวลาเองความสนิทสนมระหว่างเธอกับพัท ทำให้เธอชักไม่แน่ใจว่าเธอรักใครกันแน่

และแล้วเหตุการณ์อันน่าเศร้าที่สุดในชีวิตของรสก็เกิดขึ้นอย่างปัจจุบันทันด่วน ลูกทั้งสามของรสถูกรวดรพรทุกชนตายขณะที่นั่งรถสามล้อกลับจากโรงเรียน ความตายของลูกทำให้รสเชื่องซึมไป เพราะลูกดูเหมือนว่าจะจะเป็นทุกสิ่งทุกอย่างในชีวิตของเธอ แม้ว่าตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาเธอจะมีเวลาที่จะอยู่กับลูกน้อยมากก็ตาม ชิตเชื่อที่เคยสัญญาว่าจะให้รสไปอยู่ด้วยที่เมืองนอก ก็เริ่มขาดการติดต่อ จนกระทั่งรสได้รับจดหมายฉบับสุดท้ายจากชิตเชื่อ ซึ่งสารภาพมาว่า เขารักรสก็จริง แต่เขาไม่ได้รักเด็กอีกสามคนที่เป็นลูกของรสและคงเป็นไปไม่ได้ที่เขาจะอยู่กับรส

ชีวิตของรสตั้งลงทุกขณะจากความเศร้าเสียใจด้วยเรื่องลูก ด้วยเรื่องชิตเชื่อ และในที่สุดก็ด้วยเรื่องของพัท เพราะพัทต้องเดินทางไปศึกษาต่อเมืองนอกอีกคนหนึ่ง ด้วยความทุกข์และความเหงา รสเดินทางไปเที่ยวหัวหินคนเดียวเพื่อนึกถึงความหลังเก่าๆ ที่เธอเคยมาเที่ยวกับลูกๆ และพัท และที่หัวหินนี้เองที่รสได้ตัดสินใจอย่างกระหน่ำหนัที่จะฆ่าตัวตาย

อุกาฟ้าเหลือง (YELLOW SKY)

สหมงคลฟิล์ม /2518

เรื่อง : สุวรรณี สุคนธา

บทภาพยนตร์ : มจ.ชาตรีเฉลิม ยุคล

ถ่ายภาพ : มจ.ชาตรีเฉลิม ยุคล

กำกับ : มจ.ชาตรีเฉลิม ยุคล

ตัดต่อ : มจ.ชาตรีเฉลิม ยุคล

นำแสดง : ส.อาสนจินดา/ยมนา ชาตรี

อรรวรรณ เครือทอง

"เผ่าหลัก" เป็นเพียงชาวประมงคนเดียวในคั้งตะเคียนที่ยังยึดอาชีพการวางลอบตักปลาและต่อต้านวิธีการจับปลาแบบใช้ระเบิด เพราะแม้ว่าการจับปลาแบบใช้ระเบิดจะเป็นเครื่องมือที่ทันสมัย สามารถจับปลาได้ทีละมากๆ แต่การระเบิดนั้นก็ทำให้เกิดผลเสียมากกว่า ปลาเล็กปลาน้อยต้องตาย หินปะการังที่สวยงามเป็นที่อยู่อาศัยของปลาก็ถูกระเบิดทำลายหักพังหมด ซึ่งจะมีแต่เผ่าหลักเท่านั้นที่คิดถึงเรื่องนี้ ทุกครั้งที่เผ่าหลักออกไปวางลอบตักปลากับ "ไอ้ซา" เด็กที่ตนเลี้ยงมาแต่เล็ก ผู้เผ่าจะสอนวิธีวางลอบเพื่อจะให้ยึดเป็นอาชีพสืบต่อไป

เมื่อเผ่าหลักกลับจากหาปลา "ดอกไม้" ผู้เป็นหลานสาวของเผ่าหลักจะนำปลาไปขาย ปลาที่จับด้วยวิธีการวางลอบในแต่ละวันก็ได้ไม่มากนัก เมื่อดอกไม้้นำไปขายยังถูกพ่อค้าคนกลางกดราคาเอา ซึ่งทำให้ดอกไม้ไม่ไหวมากถึงกับถุยน้ำลายใส่รูปของ"ก้านเลี้ยง" ที่ติดไว้เพื่อหาเสียง เพื่อที่จะไปเป็น สส. ในสภาให้ได้ โดยให้สัญญากับชาวบ้านว่าจะหาวิธีที่ทำให้ชาวบ้านหาปลาได้มากๆ และวิธีที่ก้านนำมาใช้ก็คือการจับปลาโดยการวางระเบิด ชาวบ้านคั้งตะเคียนจึงหันมาใช้เรืออวนและตะขாயตี การจับปลาด้วยการวางระเบิด ซึ่งมีก้านเลี้ยงเป็นนายทุนใหญ่ทำให้ชาวบ้านจับปลาได้ทีละมากๆ จะมีแต่เผ่าหลักและซาเท่านั้น ที่ยังคงใช้วิธีการวางลอบจับปลา

"บุญตา" สาวคนรักของซาไม่เห็นด้วยกับวิธีการของเผ่าหลักเพราะได้เงินน้อย จึงพยายามพูดให้ซาตีจากเผ่าหลักหันไปทำเรืออวน จากการรบเร้าของบุญตาทำให้ซาตัดสินใจที่จะหันไปทำเรืออวน โดยบอกเผ่าหลักว่าเขาต้องการตั้งตัวเพื่อครอบครัวที่แรก เผ่าหลักเข้าใจผิดคิดว่าซาต้องการจะแต่งงานกับดอกไม้ จึงนำเงินที่อุตสาห์เก็บหอมรอมริบไว้ไปซื้อเรือเพื่อให้ซาและดอกไม้ใช้วางลอบต่อไป แต่เมื่อรู้ว่าผู้ที่ซาจะแต่งงานด้วยไม่ใช่หลานสาวของตน ทำให้เผ่าหลักเสียใจมาก ซึ่งซาพยายามที่จะอธิบายให้พ่อเผ่าเข้าใจถึงความจำเป็นที่เขาจะต้องจากไป

หลังจากที่ซาจากไป เผ่าหลักออกทะเลกับดอกไม้ ทุกครั้งที่ได้ยินเสียงระเบิดเผ่าหลักจะตะโกนคำทอด้วยความเคียดแค้น มือยุครึ่งหนึ่งที่เผ่าหลักทนไม่ได้ถึงกับตามตัวรวจมาจับ แต่ทว่ากว่าตัวรวจจะมาถึงผู้ร้ายก็หนีไปไกลแล้ว การวางระเบิดจึงเกิดขึ้นอยู่เรื่อยๆ ต่อมาได้เกิดความขัดแย้งระหว่างกำนันเลี้ยงกับผู้ที่เคยสนับสนุนหาเสียงให้กำนันจนได้เป็น สส. แต่เพราะผลประโยชน์ขัดกัน ทำให้กำนันต้องเรียกมือปืนมาจากกรุงเทพฯ เพื่อกำจัดศัตรู การตามล่าฆ่ากันจึงเกิดขึ้นเป็นทอดๆ ไป รวมทั้งบุญตาที่ถูกฆ่าปิดปากเพราะรู้ว่าใครเป็นคนร้าย ส่วนซาซึ่งรู้ความจริงว่าใครเป็นผู้อยู่เบื้องหลังการบงการฆ่าก็ถูกตามล่าปิดปากแทบจะเอาชีวิตไม่รอดเช่นกัน

เผ่าหลัก ผู้ซึ่งคิดว่าตนแก่แล้วควรจะสละชีวิตเพื่อให้เด็กหนุ่มอย่างซามีมีชีวิตต่อไป จึงวางแผนลวงมือปืนให้ไปที่กลางทะเลในวันที่ฟ้าเป็นสีเหลือง และพายุอุกาฟ้าล้างจะพัดมา มือปืนได้ฆ่าเผ่าหลักตายแต่มือปืนคนนั้นก็ต้องตายด้วยพายุอุกาฟ้าเหลือง

เทวดาเดินดิน (THE VIOLENT BREED)

ไฟว์สตาร์โปรดักชั่น/2519

บทภาพยนตร์ : วีระประวัติ วงศ์พัทพันธุ์

ถ่ายภาพ : มจ.ชาตรีเฉลิม ยุคล

กำกับ : มจ.ชาตรีเฉลิม ยุคล

ตัดต่อ : มจ.ชาตรีเฉลิม ยุคล

นำเสนอ : สรพงษ์ ชาตรี/ วิยะดา อุมารินทร์

ต่อลาภ กำพูลิวิ/ อภิชาติ โพธิ์ไพโรจน์

ควรวิชิต ขวัญประชา

บ้านเมืองในยุคหลังเหตุการณ์ 14 ตุลาคม 2516 นั้นเป็นยุคของประชาธิปไตยเบ่งบาน แต่มีการใช้ประชาธิปไตยมากไปจนเพื่อ เสมือนบ้านเมืองอยู่ในภาวะไร้ชื่อไร้แปะ ประกอบด้วยปัญหาทางเศรษฐกิจ ทำให้คนยากจน มีปัญหาสุขภาพภัยพิบัติ ปัญหาอาชญากรรมติดตามมา และวัยรุ่นในสมัยนั้นก็อยู่ในสภาวะที่สับสนปัญหาเหล่านี้ได้สะท้อนผ่านชีวิตของวัยรุ่น 3 คนคือ "พี" "น้อง" และ "ค้อย" ทั้ง 3 คนได้ร่วมกับแก๊งค์ค้าเฮโรอีน จนต้องหลบหนีการจับกุมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

หลังจากนั้นพวกเขาก็เริ่มก่ออาชญากรรมขึ้นอีก จากการฉกชิงวิ่งราว กระเป๋า การทุบกระจกร้านค้า และทุบทำลายรถยนต์เป็นต้น พฤติกรรมเหล่านี้ถูกติดตามจาก "ไพบูลย์" นักข่าวของหนังสือพิมพ์ "สัจจะรายวัน" ซึ่งเขามองเห็นว่าชาวเหล่านี้จะทำให้หนังสือพิมพ์ของเขาได้รับความนิยมมากขึ้น และเขาก็ได้ติดตามพฤติกรรมของคนทั้งสามที่ก่อความวุ่นวายในบาร์แห่งหนึ่ง ซึ่ง "พี" ได้ใช้ปืนกระบอกหนึ่งที่เขาปล้นจากบ้านหลังหนึ่งในการก่อความวุ่นวายดังกล่าว และต่อมาเขาก็ได้ใช้ปืนกระบอกนั้นปล้นรถยนต์และฆ่าเจ้าของรถยนต์ แล้วหนีไปที่ภาคใต้โดยทางตำรวจคือ พ.ต.ต.อดุลย์ สารวัตรกองปราบปรามได้ติดตามจับกุมพวกเขาอย่างกระชั้นชิด

ที่ภาคใต้พวกเขาได้เพื่อนร่วมงานเพิ่มขึ้นมาอีกคนหนึ่งคือ "แอ็ค" หัวหน้าขบวนการชาวนีโภายี ต่อมาพวกเขาทั้งสี่ก็เริ่มทำการปล้นธนาคาร จากการปล้นธนาคารนี้เอง ทำให้ตำรวจพบที่ซ่อนของพวกเขา และทำการจับกุม พวกเขาหนีเข้าไปในป่าลึก และ "น้อง" ก็เหยียบถูก "จันทาว" ซึ่งเป็นกับดักของชาวบ้านมุสลิมที่ท่าเอาไว้เพื่อป้องกันหมู่บ้าน จนได้รับบาดเจ็บที่ขา ซึ่งต่อมาก็มีชาวบ้านมุสลิมพาพวกเขาไปที่หมู่บ้าน

ต่อมากลุ่มมุสลิมแยกดินแดนกลุ่มหนึ่งได้โจมตีหมู่บ้าน พวกเขาได้ช่วยชาวบ้านต่อสู้กับกลุ่มมุสลิมที่เป็นคู่กรณีได้รับชัยชนะ แต่ "แอ็ค" ก็ถูกฆ่าตายจากการต่อสู้และผู้นำชาวบ้านมุสลิมก็ให้พวกเขาออกไปจากหมู่บ้าน เพราะทางการกำลังตามล่าพวกเขาอยู่ ในที่สุดพวกเขาทั้งสามคนก็หนีเข้าไปกบดานในกรุงเทพฯ ซึ่งในขณะนั้นอาการบาดเจ็บที่ขาของ "น้อง" กำลังกำเริบ ทางรอดมีทางเดียวคือจะต้องตัดขาทิ้ง แต่ "น้อง" ไม่ยอม เธอบอกว่า ถ้าจะตายก็ขอให้ร่างกายครบสมบูรณ์ ขอให้เห็นคลื่นทะเล เห็นทะเลและอสิรภาพ ทั้งสามจึงตกลงใจจะหนีไปที่พืทยาน

ในขณะที่ทั้งสามกำลังเดินทางออกจากกรุงเทพฯ เพื่อไปที่พืทยานเอง ก็ถูกตำรวจล้อมเส้นทางไว้ ต้องหนีขึ้นไปจนมุดอยู่บนตึกระฟ้าแห่งหนึ่ง ในช่วงนั้นเอง "ไพบูลย์" ได้เข้ามาทำข่าวและถูก "ต้อย" จับเป็นตัวประกัน จากการพูดคุยกับ "พี" ทำให้ "ไพบูลย์" ละอายใจที่ตนเองไม่ได้ทำหน้าที่ของสื่อมวลชนที่แท้จริง และหลังจากที่ถูกปล่อยตัวออกมา ก็ลาออกจากการเป็นนักข่าวของหนังสือพิมพ์ฉบับนั้น สำหรับทั้งสามคนนั้นเสียชีวิตทั้งหมด คือ "น้อง" ทนพิษบาดแผลไม่ไหวจนสิ้นใจตาย ส่วน "พี" และ "ต้อย" นั้นถูกตำรวจฆ่าตายหมด

ทองพูน โลกโพ ราษฎรเต็มขั้น (THE CITIZEN THONGPOON KOKPO)

ไฟว์สตาร์โปรดักชั่น/พ.ศ.2520

เรื่อง : มจ.ชาตรีเฉลิม ยุคล

บทภาพยนตร์ : วีระประวัติ วงศ์พัวพันธุ์

ถ่ายภาพ : มจ.ชาตรีเฉลิม ยุคล

กำกับ : มจ.ชาตรีเฉลิม ยุคล

ตัดต่อ : มจ.ชาตรีเฉลิม ยุคล

นำแสดง : จตุพล ภูอภิรมย์/ วิยะดา อุมารินทร์

ภิญโญ ปานน้อย/ ปู วิบูลย์นันท์

คช.ธิดา จินตานุช

หลังจากที่เมียหนีไปเป็นเมียเช่า ทองพูนก็ขายที่ทางไรรู้ในภาคอีสาน หอบหัว ห่าน้อย ลูกชายตัวน้อย หนีความแห้งแล้งเข้ามาหากินอาชีพขี้นวดแท็กซี่ใน กรุงเทพฯ ทองพูนทำงานอยู่หลายปีเก็บหอมรอมริบทีละ เล็กละน้อยแล้วนำมารวมกับ เงินขายนา ก็สามารถซื้อแท็กซี่เป็นของตัวเองจนได้ รถคันนี้เป็นความใฝ่ฝันมานาน ของทองพูน เพราะมันเป็นสิ่งเดียวที่จะสร้างอนาคตของเขาให้สดใสได้ ให้ห่าน้อย ได้มีโอกาสเรียนหนังสือจะได้ไม่ลำบากเหมือนเขา

ทองพูนมีผู้โดยสาวชาบระจำเป็นหมอนวด ชื่อ "แวมจันทร์" ทองพูน เคยช่วยเธอจากการทำร้ายของตัวแมงดาที่บังคับให้เธอทำแท้งก์ จนเจ้าแมงดาไม่ มารังควานอีก ทองพูนเคยเย้ยปากเสนอให้เธอเลิกอาชีพนี้แล้วไปรับจ้างเขา เลี้ยงห่าน้อย แต่แวมจันทร์ปฏิเสธและเธอก็ขายซึ่งในน้ำใจของเขามาก จนเกิดเป็น ความรักต่อมา

วันหนึ่งทองพูนพา "ค้วน" ชายพิการที่เคยพบพูดคุยกันมาก่อนไปส่งบ้านจ๊กไก่แก๊งค์ปล้นรถเห็นเข้า จึงลวงทองพูนให้ไปส่ง แล้วพวกนั้นก็จีเอารถของเขา ทองพูนขัดขืนจึงถูกทำร้ายจนสลบ ทองพูนทิ้งตัวร่วงให้สืบทหารรถของตนก็ไม่เป็นผล เมื่อกลับมาบ้านปรากฏว่าเจ้าของห้องเช่าไม่ยอมให้ทองพูนอยู่ต่อ เพราะค้างค่าเช่ามาหลายเดือน ทองพูนจึงต้องหอบตัวหนีออกเร่ร่อนตามหาหาด

ทองพูนตัดสินใจไปพิกซ์ควรวกับแรมจันทร์ เชื่อว่าแรมจันทร์จะช่วยดูแลหาหน้อยขณะที่เขาออกตามหาหาด เมื่อทองพูนได้เบาะแสดคนปล้นรถก็ไปติดตามทางคืน แต่กลับถูกข้อมบาดเจ็บ แรมจันทร์ไม่เข้าใจว่าทำไมเขาจึงได้หลงแหนรถคันนี้มาจนถึงขนาดนี้ ถึงกับเอาชีวิตไปแลก เธอเห็นใจเขาและพร้อมที่จะออกเงินคาวนรถใหม่ให้ แต่ทองพูนปฏิเสธ เขาจะต่อสู้เพื่อรถคันนั้นต่อไป

ทองพูนสืบทหาต่อไปและพบว่าเจ้านายใหญ่ของแก๊งค์ขโมยรถใน เป็นเจ้าของอยู่รถใหญ่โตแห่งหนึ่ง ซึ่งก็คือนายสาครเป็นผู้กว้างขวาง และมีอิทธิพล ตำรวจและกฎหมายช่วยอะไรทองพูนไม่ได้ เพราะไม่มีหลักฐาน ทองพูนจึงเข้าหาทางด้วยตัวเอง แต่ถูกทำร้ายกลับมาอีก

บาดเจ็บครั้งนี้เป็นบทเรียนให้ทองพูนต้องเตรียมตัวที่จะสู้พวกนี้ นอกจากรยังขอความร่วมมือจากเพื่อนแท้ที่สืบทพบอยู่แห่งหนึ่งของนายสาคร ทองพูนบุกเข้าไปเพื่อค้นรถของเขา เกิดต่อสู้กับแก๊งค์ขโมยรถ แต่ทองพูนสามารถที่จะกำราบพวกนั้นได้ และปุนายสาครให้คืนรถไม่เช่นนั้นจะเผาอยู่ นายสาครจึงยอมให้เขาคืนหาหาดคันนั้น ถ้าเจอก็ให้เอาไปเลย แต่ทองพูนก็หาไม่เจอ เมื่อตำรวจมาถึง ทองพูนถูกจับกุมฐานบุกรุกและฆ่าคนตาย

กาม (KARMA)

สหมงคลฟิล์ม/พ.ศ.2521

เรื่อง : มจ.ชาตรีเฉลิม ยุคล
 บทภาพยนตร์ : มจ.ชาตรีเฉลิม ยุคล
 ถ่ายภาพ : มจ.ชาตรีเฉลิม ยุคล
 กำกับ : มจ.ชาตรีเฉลิม ยุคล
 ตัดต่อ : มจ.ชาตรีเฉลิม ยุคล
 นำแสดง : เปียทิพย์ คุ้มวงศ์/ มานพ อัครวาท
 มณฑิ ย์มาภัย/ สุวชัย ศิลกวิลาส

วิณา ลูกสาวคนเดียวของคาราสาวดาวไป๋ "มาณวิกา" มักไม่ได้รับการดูแลเอาใจใส่จากแม่รัก เนื่องจากมาณวิกาทำงานถ่ายภาพยนตร์มากมาย จนไม่มีเวลาให้กับลูก อีกทั้งในฐานะลูกสาวของดาวไป๋ ทำให้วิณารู้สึกอึดอัดในยามที่ทุกคนพูดถึงแม่ในทางที่เป็นสัญลักษณ์ทางเพศ วิณาอยากจะมีใครสักคนที่พยายามจะเข้าใจเธอ

ตัวมาณวิกาเองก็ไม่นึกภูมิใจในภาพพจน์ของดาวไป๋มากนัก เพราะมักจะมีคนนึกว่าเธอจะร่าเริงเหมือนกับบทบาทในภาพยนตร์ โดยเฉพาะ "สุวศักดิ์" นักข่าวบันเทิงของหนังสือพิมพ์ฉบับหนึ่ง ที่ใช้ปากกาเป็นเครื่องมือในการแสวงหาผลประโยชน์ ก็หวังที่จะได้ลิ้มเรือนร่างของเธอด้วย แต่เธอปฏิเสธ ดังนั้นสุวศักดิ์จึงแกล้งทำข่าวเกี่ยวกับวิณาในทางไม่ดีนัก มาณวิกาโกรธมากจึงตบหน้าเขากลางงานเลี้ยง สร้างรอยแค้นให้สุวศักดิ์เป็นอย่างยิ่ง

วิณาได้รู้จักกับจิตรกรคนหนึ่งใกล้ ๆ บ้าน คนอื่น ๆ มักจะมองว่าเขาเป็นคนบ้า วาดรูปที่เป็นแต่สัญลักษณ์ทางเพศ แม้แต่เด็กวัยรุ่นแถวนั้นก็มักจะรังแก

เขาเสมอ วิชารู้สึกสงสารเขาและพยายามที่จะแนะนำให้เขาวาดรูปแบบอื่น ๆ ที่เธอดูเข้าใจ เช่น ทะเล ดอกไม้ ทั้งมีความสนทนากันมากขึ้น เหมือนกับต่างคนต่างทดแทนสิ่งที่แต่ละคนขาดไป วันหนึ่งมารุตพยายามที่จะขอร้องให้วิชาเป็นแบบให้เขาวาด แต่เกิดเข้าใจผิดวิชาร้องไห้คนช่วย เพราะคิดว่ามารุตจะทำมีดมีร้าย แต่มารุตก็อธิบายจนเข้าใจกัน ในขณะนั้นสุรศักดิ์ซึ่งคอยซุ่มติดตามพฤติกรรมอยู่แล้วก็วิ่งเข้าถ่ายรูป และพยายามสร้างข่าวให้เกิดเป็นเรื่องอื้อฉาวควาโลภภัยขึ้นมา เพื่อสร้างความเสื่อมเสียให้กับมาณวิกาและลูกสาวของเธอ

จากเหตุการณ์ดังกล่าวทำให้วิชาเป็นที่รังเกียจของผู้คนรอบข้าง และถูกโรงเรียนไล่ออก เพื่อนฝูงไม่ยอมพูดด้วย มีแต่มาณวิกาที่คอยปลอบใจให้กำลังใจ และพยายามที่จะแก้ข่าวให้เป็นที่ว่าวิชานั้นถูกล่อลวงไป ไม่ได้ไปหาจิตรกรเอง ในระหว่างนี้มาณวิกาก็ถูกอิทธิพลของสุรศักดิ์แก่งแย่ง จนเจ้าของหนังสือไม่ยินยอมให้เธอเล่นหนังสือ เธอพยายามจะแก้ข่าว และในขณะที่เดียวกันก็พยายามที่จะคาดคั้นเอาความจริงจากวิชา ทำให้วิชาเสียใจที่แม้แต่แม่ตัวเองก็ไม่แน่ใจในความบริสุทธิ์ใจของเธอ จึงหนีไปเกาะเสม็ดและพบกับมารุตที่นั่น

มาณวิกาเสียใจมากพยายามติดตามหาตัววิชา รวมทั้งไปขอร้องให้สุรศักดิ์เลิกเขียนโจมตีเธอเสียที เขาต้องการอะไร เธอจะยอมทุกอย่าง สุรศักดิ์รู้สึกสำนึกในสิ่งที่กระทำลงไป เพราะไม่คิดว่าเรื่องจะบานปลายไปถึงขนาดนี้ จึงตกลงที่จะเลิกแล้วต่อกัน

มาณวิกาได้ข่าวว่าวิชาอยู่ที่เสม็ดจึงตามไปจนพบตัว ให้ตำรวจตามจับมารุตเพราะคิดว่าเขาล่อลวงวิชามา แต่วิชากลับบอกว่าเธอเป็นเคนตามหาเขาเอง เพราะเขาเท่านั้นที่เข้าใจเธอ มาณวิกาคกลงที่จะไม่เอาเรื่องมารุต แต่ทุกสิ่งทุกอย่างก็สายเกินไป เพราะมารุตถูกตำรวจยิงตายเสียแล้ว

มือปืน (GUN MAN)

วิธี. ไพรโมชั่น/พ.ศ.2526

เรื่อง : มจ.ชาตรีเฉลิม ยุคล

บทภาพยนตร์ : มจ.ชาตรีเฉลิม ยุคล

ถ่ายภาพ : มจ.ชาตรีเฉลิม ยุคล

กำกับ : มจ.ชาตรีเฉลิม ยุคล

ตัดต่อ : มจ.ชาตรีเฉลิม ยุคล

นำแสดง : สวพงษ์ ชาตรี/ วณ ฤทธิชัย

ชลิตา บัณฑุ์/ สมศักดิ์ ชัยสงคราม

สงครามในประทศลาวได้สิ้นสุดลง เชลยศึกได้รับการปลดปล่อย จำ
สมหมาย ม่วงทรัพย์ ทหารรับจ้างคนหนึ่งที่ได้รับการปลดปล่อยในครั้งนี้ด้วย

จากการสู้รบในสงครามเป็นผลให้จำสมหมาย ต้องได้รับบาดเจ็บจน
ต้องพิการขาดนิ้วไปหนึ่งข้าง และในขณะที่เขาถูกจับไปกักขังเป็นเชลยอยู่นั้น เมีย
ของจำสมหมายไม่สามารถทนรออยู่ได้ จึงได้ทิ้งไปหาผัวใหม่ เมื่อจำสมหมายกลับมา
ก็ยึดอาชีพเป็นช่างตัดผมอยู่ที่ร้านเล็ก ๆ ของนายแจ่ม ซึ่งตั้งร้านแถว ๆ ชานเมือง
เพื่อเลี้ยงลูกชายคนเดียว ที่เกิดกับเมียที่ทิ้งเขาไป

จำสมหมายได้ทุ่มเททุกสิ่งทุกอย่างในชีวิตเพื่ออนาคตของลูก แต่อาชีพ
ช่างตัดผมเล็ก ๆ ไม่สามารถที่จะสร้างความหวังของจำสมหมายให้กลายเป็นจริงได้
จึงต้องหางานพิเศษ ซึ่งเป็นงานที่จำสมหมายได้รับการฝึก ในระหว่างที่เป็นทหาร
โดยเฉพาะ

จากข่าวที่พาดหัวตัวเบ้อเริ่ม ของหนังสือพิมพ์รายวันเกือบทุกฉบับ ลงข่าวถึงมือปืนยิงพ่อค้าใหญ่ เศรษฐินิและนักการเมืองตายมาตลอด ในระยะเวลาที่ไม่ห่างกันนัก โดยที่เจ้าหน้าที่ตำรวจยังไม่สามารถจับมือปืนได้เลย และจากการสืบสวนและสอบสวน พยานในที่เกิดเหตุของการตายแต่ละราย พยานต่างก็ให้รายละเอียดถึงลักษณะของคนร้ายรายนี้ตรงกัน คือเป็นชายหนุ่มฉกรรจ์ ขาเป่หรือขาพิการ ดังนั้นเจ้าหน้าที่ตำรวจจึงได้ออกตามล่า คนขาพิการและขาเป่ ซึ่งสงสัยว่าจะเป็นมือปืนมาสอบสวนอย่างมากมาย แต่ก็คว้าน้ำเหลว เพราะไม่มีหลักฐานอันใดที่จะมีข้อมูลว่าจะเป็นมือปืนได้ จึงต้องปล่อยตัวไปหมด

เจ้าหน้าที่ตำรวจ ก็ยังไม่หมดความพยายามที่จะจับมือปืนให้ได้ จึงออกตามล่าอยู่ตลอดเวลา และเป็นเวลาเดียวกับที่สาววิตรอนู มือปืนมือปราบแห่งกองปราบสามยอด ซึ่งมีสมณานามว่าไฉ่มือค้ำ เพราะถ้าสวมถุงมือค้ำเมื่อใด นั้นหมายถึงว่าจะไม่มีการจับเป็นเด็ดขาด แต่กับเมียของเขาแล้ว สาววิตรอนูกลับเป็นคนที่ย่อนแอ และเชื่องเป็นที่สุด ทั้งนี้เพราะเมียของเขารู้อ่อนของสาววิตรอนูนั่นเอง

สาววิตรอนู ได้มาที่สถานีตำรวจแห่งหนึ่ง เพื่อมาพบกับสายสืบของเขา ซึ่งถูกจับฐานมียาเสพติด ทั้งนี้เพราะสาววิตรอนูได้ใช้ให้สืบหามือปืนรายหนึ่งอยู่ และเมื่อสายสืบของเขาถูกจับมายังห้องที่นี่ จึงได้ตามมาพบ เพื่อติดตามเรื่องมือปืนรายนี้ และก็ได้รู้แหล่งกบดานของมือปืนรายนี้จากสายสืบโดยตลอด จึงวางแผนการดักมือปืนรายนี้ทันที แต่ก่อนที่จะกลับ สายสืบรายนี้ได้รายงานถึงมือปืนขาเป่ที่เป็นคริกโครมอยู่ขณะนี้ ให้สาววิตรอนูทราบ ว่าชื่อจำสมหมาย เคยเป็นทหารรับจ้างมาก่อน แต่สาววิตรอนูไม่สนใจกับมือปืนรายนี้ บอกว่าเป็นเรื่องของตำรวจห้องที่เขาจัดการอยู่ แต่กับ ร.ต.ค. แฉล้ม ลูกน้องของสาววิตรอนูเกิดความสนใจเป็นพิเศษ หมวดหนุ่มผู้นี้มีความนิยมยกย่องสาววิตรอนูเป็นพิเศษ และพยายามดำเนินรอยตามไฉ่มือค้ำทุกวิถีทาง

จากนั้นหมวดแฉล้ม ก็สืบทราบจากพยานหลักฐานว่ามือปืนขาเป่อยู่ที่ใด และกำลังทำอะไรอยู่อย่างละเอียด เมื่อนำหลักฐานมาเสนอต่อสาววิตรอนู ก็ถูก

ปฏิเสธเกี่ยวกับคดีนี้ ทำให้หมวดแจ่ม เริ่มกลางแคลงศรัทธาในตัวของสาวว์ตรอนุ ขณะเดียวกันก็พยายามหาหลักฐาน เพื่อจะมัดมือปืนขาเป่าคนนี้ด้วยตัวเอง กาวที่สาวว์ตรอนุไม่สนใจมือปืนขาเป่ารายนี้ เพราะเขาพอจะเดาเหตุการณ์ในอดีตได้ เพราะเมื่อครั้งหนึ่งเขาเคยเป็นทหารพราน ตอนนั้นมีศเป็นร้อยเอกได้ควบคุมทหารพรานรับจ้างหมวดหนึ่ง ไปรบอยู่ในลาว และมือปืนขาเป่ารายนี้ก็คือจำสหมมายเพื่อนร่วมน้ำสาบานกันมา เขารอดชีวิตจากภัยสงครามมาได้ ก็เพราะจากการช่วยเหลือจากจำสหมมายนั่นเอง จนจำสหมมายต้องถูกระเบิดขาขาด และถูกจับตัวเป็นเชลยส่วนตัวเองหนีรอดมาได้ เมื่อสงครามสิ้นสุดลง เขาจึงโอนมาเป็นตำรวจจนถึงปัจจุบันนี้

สาวว์ตรอนุแอบมาพบจำสหมมายที่ร้านตัดผมของนายแจ่ม และพูดเป็นเชิงเตือนให้จำสหมมายหนีไปเสีย แต่จำสหมมายก็ตัดใจไม่ได้ เพราะความเป็นห่วงลูกชาย อันเป็นสุดที่รักของตนนั่นเอง ต่อมาลูกชายของจำสหมมายเกิดป่วยขึ้นมาอย่างกระทันหัน เมื่อพาไปหาหมอตรวจอาการ จึงได้ทราบว่าลูกชายป่วยทางระบบสมองอย่างแรง จะต้องผ่าตัดรักษาเป็นการด่วน และต้องเสียค่าใช้จ่ายในการรักษาที่เป็นเงินจำนวนมาก และระหว่างนี้ต้องคอยดูแลเด็กอยู่ตลอดเวลาด้วย ทำให้จำสหมมายเกิดความไม่สบายใจขึ้น เพราะความเป็นห่วงลูก ไหนจะต้องการเงินก้อนหนึ่งมารักษาลูก คงไม่มีเวลามาดูแลลูกแน่ ๆ จึงได้ไปหาพรเมียรเก่าของเขาให้มาดูแลลูกไปก่อน แต่พรกลับปฏิเสธอย่างหมดเยื่อใย เพราะจะต้องใช้อาชีพพาร์ตเนอร์ของเธอเลี้ยงตัวใหม่ ไม่มีเวลามาคอยดูแลลูกได้ พอดีกับนิต ซึ่งเป็นน้องของพรได้ยื่นเข้า จึงรับอาสาที่จะช่วยดูแลหลานให้ พรจึงยกนิตให้มาอยู่กับจำสหมมายด้วยความเต็มใจ ทั้งนี้เพราะพรหึงไม่ไว้ใจตัวใหม่ของเธอ เพราะเคยแสดงท่าทีจะเขมือบนิตอยู่ตลอดเวลา ทั้งนี้เพื่อเป็นการตัดไฟเสียแต่ต้นลม

นิตได้ช่วยเหลือจำสหมมายและหลานชายเป็นอย่างดี ทำให้จำสหมมายเกิดความสบายใจขึ้นมาบ้าง บางครั้งจำสหมมายบอกกับนิตว่าไปธุระต่างจังหวัดบ้าง ซึ่งไปครั้งละหลายวัน ทั้งนี้เพราะจำสหมมายต้องการหาเงินมารักษาลูก โดยรับจ้างเป็นมือปืนฆ่าคนนั่นเอง จนทำให้นิตสงสัยแต่ก็ไม่กล้าถาม จนวันหนึ่งลูกชายของจำส

หมายถึงเกิดป่วยหนักจนต้องนำส่งโรงพยาบาลเป็นการด่วน มิฉะนั้นจะไม่มีทางรอดแน่
จำสหมหายจึงตัดสินใจรับจ้างฝากคนอื่น "เหยื่อ" ที่จำสหมหายจะลงมือฆ่าในเป็นถึง
รัฐมนตรีในคณะรัฐบาล ดังนั้นสาววิตรอนูจึงตัดสินใจรับคดีนี้ไปดำเนินการ และวาง
แผนที่จะจับกุมจำสหมหายให้ได้ แต่จำสหมหายก็ปฏิบัติการฆ่าเหยื่อได้สำเร็จ

สาววิตรอนูจึงนำกำลังไปล้อมโรงพยาบาล ที่ลูกชายของจำสหมหาย
รักษาตัวอยู่ เพราะเขาคาดว่าจำสหมหายจะต้องมารับลูกที่โรงพยาบาลแห่งนี้ แต่
อย่างไรก็ตามจำสหมหายก็สามารถเล็ดลอดเข้าไปในโรงพยาบาลได้ และใช้ปืนจี้
บังคับสาววิตรอนูเรียกร้องให้ตำรวจปล่อยตัวนิคและลูกชายของเขา เดินทาง
ไปรักษาตัวที่สหรัฐอเมริกา ส่วนเขาจะมอบตัว ผลจากการเจรจาทางตำรวจยินยอม
ตามข้อเสนอของเขา และเมื่อเขาทราบว่านิคและลูกชายของเขาเดินทางไปถึง
สนามบินเรียบร้อยแล้ว เขาก็ยอมวางปืนมอบตัวกับตำรวจ ในนาทีนั้นเองหมวดแจ่ม
ก็เสด็จบินมาที่เขา และเหนี่ยวไกปืนทันที แม้ว่าสาววิตรอนูจะตะโกนห้ามแต่ก็ไม่ทัน
การณ์เสียแล้ว

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อิสรภาพของทองพูน โคนโท (THE FREEDOM OF THONGPHOON KOKPO)

พร้อมมิตรภาพยนตร์/2527

เรื่อง : มจ.ชาตรีเฉลิม ยุคล

บทภาพยนตร์ : มจ.ชาตรีเฉลิม ยุคล

ถ่ายภาพ : มจ.ชาตรีเฉลิม ยุคล

กำกับ : มจ.ชาตรีเฉลิม ยุคล

ตัดต่อ : มจ.ชาตรีเฉลิม ยุคล

นำเสนอ : สวทงษ์ ชาตรี/วิษุตา มงคลเขตร์

สุเชาว์ พงษ์วิไล/ อภิชาติ อวรรณจินดา

ทองพูน โคนโท ถูกศาลตัดสินให้จำคุก เนื่องจากเขาฆ่าคนตายในระหว่างที่พยายามจะเอารอดแท้ก็ซึ้งของเขาที่ถูกขโมยไปคืน (สืบเนื่องจากทองพูน โคนโท ราชฎรเต็มขั้น)

หลายปีต่อมา ทองพูน โคนโท ก็พ้นโทษ และได้รับอิสรภาพอีกครั้ง เขาพบว่าโลกภายนอกได้เปลี่ยนแปลงไปมาก โดยเฉพาะโลกของเขา แวมจันทร์, หมอนวดผู้ครึ่งหนึ่งเคยชอบพอรักใคร่กับเขา รอเขาไม่ไหวและได้แต่งงานกับฝรั่งนักท่องเที่ยงแล้วได้ย้ายตามสามีของหล่อนไปอยู่เมืองนอก แต่ที่สำคัญก็คือ แวมจันทร์เป็นผู้ดูแลบักห่าน้อย ลูกชายคนเดียวของเขาในช่วงที่เขารับโทษ ทองพูนสืบทราบว่า บุญหลาย ดอกประดู่ ได้เอาบักห่าน้อยไปเลี้ยงเอาไว้ แต่ปัญหาก็คือ ทองพูนไม่ได้รับข่าวจากบักห่าน้อยและบุญหลายมาหลายปีแล้ว เขาไม่รู้ว่าทั้งสองจะเป็นตายร้ายดีอย่างไร

เมื่อออกจากคุก สิ่งแรกที่ทองพูนทำก็คือ ตามหาลูกชายของเขาโดยพยายามติดตามหาบุญหลาย แต่บุญหลายได้หายสาบสูญไป เหมือนกับหายไประหว่างโลกนี้แล้ว ทองพูนตามไปสถานที่ต่าง ๆ จนอ่อนใจ แต่เขาไม่สามารถหาบุญหลายพบใน

ระหว่างที่ทองพูนกำลังตามหาบุญหลาย เด็กผู้หญิงคนหนึ่งชื่อ ละมัย กำลังขโมยของเพื่อความอยู่รอด แต่ทำไม่สำเร็จเพราะเจ้าทรัพย์รู้ตัวเสียก่อน ละมัยเกือบถูกจับได้แต่หล่อนก็สามารถหนีเอาตัวรอดได้

ชีวิตของละมัยเข้ามาเกี่ยวข้องกับทองพูน เมื่อทองพูนหลังจากตามหาลูกจนอ่อนใจ มานั่งกินข้าวอยู่ที่ตลาดท่าเตียนและพบกับละมัยผู้ซึ่งกำลังมองหาเหยื่ออยู่และมองเห็นทองพูน ผู้ซึ่งหล่อนสามารถจะอ่านออกได้ทันทีว่าเป็นหมูสำหรับมือขโมยอย่างหล่อน มันเป็นอย่างจริงอย่างที่ละมัยคิด เพราะทองพูนนั้น ยังเป็นทองพูนที่ชื่อจนแทบจะเกือบเป็นเชอ หิ้ง ๆ ที่ติดคุกอยู่หลายปี ดังนั้นจึงเป็นเรื่องง่ายสำหรับละมัยที่เข้าไปติดสนิทและล้วงเอากระเป๋าเงินของทองพูนไปได้

เมื่อถูกล้วงกระเป๋าเอาเงินไปหมด ทองพูนก็ไม่มีเงินเหลือ เขาแอบไปหาตักร้างเป็นที่ซุกหัวนอนชั่วคราว แต่เป็นการบังเอิญที่ทำให้เขาต้องพบกับละมัยอีกครั้ง เมื่อละมัยไปขโมยของที่ตลาด แต่คราวนี้หล่อนตกอยู่ใต้สายตาของ จ่าเบ็ญจะ กับจ่าสมชาย ผู้เป็นสายสืบของตำรวจ ละมัยหนีจ่าเบ็ญจะกับจ่าสมชายไปที่ตักร้างที่ทองพูนแอบไปนอน ละมัยหนีไปได้แต่ด้วยการเข้าใจผิดทำให้จ่าเบ็ญจะคิดว่าทองพูนกับละมัยทำงานด้วยกัน จ่าเบ็ญจะจับตัวทองพูนไปโรงพัก หลังจากที่จ่าเบ็ญจะได้ชื่อมทองพูนแล้ว แต่สาววิตรวิเฒ่ของโรงพักที่จ่าเบ็ญจะพาทองพูนไปควบคุมตัวนั้น คือสาววิตรมนัส ผู้ซึ่งครั้งหนึ่งเคยรู้จักกับทองพูนมาก่อน สาววิตรมนัสเชื่อทองพูนว่าเขาเป็นผู้บริสุทธิ์และได้ปล่อยตัวทองพูนไปแล้วกลับตั้งกรรมการสอบสวนจ่าเบ็ญจะโทษฐานที่ทำความเกินกว่าเหตุ

หลังจากที่ทองพูนออกจากที่คุมขังแล้ว ทองพูนพบกับละมัยผู้ซึ่งมาคัดกรอเขาอยู่ ละมัยขอบใจที่ทองพูนช่วยหล่อนเอาไว้ได้ ละมัยชวนทองพูนให้ไปอยู่กับหล่อนที่ห้องในสลัมลอยฟ้า ทองพูนผู้ซึ่งไม่มีที่ไปก็ยอมรับ จากนั้นทองพูนก็พยายามตามหาบักห่าน้อย ลูกชายของเขาค้อ ในที่สุดก็พบกับบุญหลายผู้ซึ่งได้บวชเป็นพระ บุญหลายให้ข่าวว่าบักห่าน้อยเวลานี้ถูกส่งตัวไปอยู่บ้านเมตตา ทองพูนตามไปที่บ้านเมตตา แต่

พบว่าเขาไม่สามารถจะเอาตัวบักห่าน้อยออกมาได้ นอกจากเขามุ่งงานทำและมีที่อยู่อาศัยเป็นหลักแหล่ง ไม่ใช่คนจรจัดอย่างที่เข่าเป็นในตอนนี

ปัญหาก็คือทองพูนไม่สามารถจะหางานทำได้ เพราะเขาเคยติดคุกมาก่อน ทองพูนพยายามแต่ไม่เป็นผล จนกระทั่งวันหนึ่งเขาถูกรอดชน และผู้ชนเขาเป็นเจ้าของร้านอาหาร เมื่อทองพูนไม่เอาเรื่องแม้ว่าผู้เห็นเหตุการณ์พยายามจะให้ทองพูนเรียกเงินจากคนชน คนชนเกิดชอบใจในความซื่อของทองพูน เลยชวนทองพูนไปทำงานด้วย

ชีวิตของทองพูนควรจะดีขึ้น แต่เนื่องจากสาเหตุบางอย่างที่ทำให้ชีวิตของเขาต้องกลับเป็นตรงข้ามอีกครั้ง เมื่อนายฟ่วงผู้ซึ่งชวนเขามาทำงานด้วยเป็นนักการพนันและเป็นหนี้เจ้าของบ่อนอิทธิพล เมื่อนายฟ่วงไม่ยอมใช้หนี้เจ้าของบ่อนได้ส่งมือปืนมายิงแต่มือปืนผู้นั้นเคยติดคุกมาพร้อมกับทองพูน และเกิดความคิดที่จะใช้ทองพูนให้เป็นคนยิงให้กับเจ้าของบ่อน นายฉลองเจ้าของบ่อนอิทธิพลเอาตัวบักห่าน้อยออกมาจากบ้านเมตตาและกักตัวเอาไว้เป็นตัวประกัน ทองพูนจำเป็นต้องตัดสินใจที่จะยิงนายฟ่วง ผู้มีพระคุณกับเขาถ้าเขาจะช่วยบักห่าน้อย แต่ทองพูนก็คือทองพูน ที่เป็นคนดี เขาคิดตัดสินใจที่จะไม่ฆ่าผู้มีพระคุณและสามารถช่วยเหลือบักห่าน้อยได้ และพากลับบ้านพร้อมกับละมัยไปยังบ้านเกิดที่อุดร

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ครูสมศรี (THACHER SOMSRI)

วีซี. ไพรดักชั่น /2529

เรื่อง : มจ.ชาตรีเฉลิม ยุคล

บทภาพยนตร์ : มจ.ชาตรีเฉลิม ยุคล

ถ่ายภาพ : มจ.ชาตรีเฉลิม ยุคล

กำกับ : มจ.ชาตรีเฉลิม ยุคล

ตัดต่อ : มจ.ชาตรีเฉลิม ยุคล

นำแสดง : ชลิตา บัณฑพันธ์/ ส.อาสนจินดา
รวม ฤทธิชัย/ เศรษฐา ศิวิฉายา
ชลิต เฟื่องอารมย์

สมศรี มามีสุข เธอเป็นผู้หญิงตัวเล็ก ๆ คนหนึ่ง มีอาชีพเป็นครูอยู่ในสลัม เธอเกิดในสลัมโตในสลัม และเป็นส่วนหนึ่งของสลัมแห่งนี้

หลังจากที่เธอจบชั้น ป.4 จากโรงเรียนของ ครูทองน้อย แล้วเธอหาเงินด้วยการขายพวงมาลัยบ้าง เป็นลูกจ้างทำประทัดในโรงงานดอกไม้บ้าง ตลอดไปจนถึงรับจ้างเคาะสนิมเรือที่ท่าเรือคลองเตย แต่ในช่วงกลางคืน เธอได้เข้าเรียนในโรงเรียนศึกษาผู้ใหญ่จนจบ ม.ศ.5 และเรียนต่อจนได้ ปกศ.สูง จากนั้นก็มาเป็นครูในโรงเรียนของครูทองน้อยที่อยู่ในสลัมแห่งนั้นเรื่อยมา แต่นอกเหนือไปจากการเป็นครูแล้ว เธอยังเป็นส่วนหนึ่งในคณะกรรมการหมู่บ้านมีหน้าที่รักษาผลประโยชน์และสิทธิ์ของทุกคนที่อยู่ในหมู่บ้านแห่งนี้

ครูสมศรี เป็นคนที่มีความรู้ในคณะกรรมการหมู่บ้าน จึงเป็นแกนนำในการต่อสู้ปัญหาที่ดินกับบริษัทนายทุน ซึ่งมี นายคูสิต เป็นประธานกรรมการ ทางบริษัทนี้มีเป้าหมายต้องการที่ดินสลัมแห่งนี้ทำเป็นศูนย์การค้า โดยได้มอบหมายให้ ทนายสด เป็นคนวางแผนไล่ที่ทั้งหมดด้วยวิธีต่างๆ เช่น ชักไล่พวกต่างด้าวที่ไม่มีใบเกิดในไทย เพราะทำได้ง่ายพวกเขาเหล่านี้ไม่อยากรุงเกี่ยวกับกฎหมายเท่าไรนัก ตลอดจน

กระทั่งเผาที่ในสลัมสร้างความเดือดร้อนให้กับชาวสลัมผู้ยากจนมาก โดยใช้ช่องโหว่ของกฎหมายเป็นเครื่องมือ

ต่อมาทนายสค์ได้วางแผนเผาสลัมอีก จนทำให้ลูกของนายสุวรรณ ซึ่งเป็นยามเฝ้าบริษัทแห่งหนึ่ง คายหมดทั้งสามคน ซึ่งในขณะที่เกิดเพลิงไหม้ นายสุวรรณไปเฝ้ายามอยู่ทางเจ้าหน้าที่สันนิษฐานว่า เหตุที่เกิดเพลิงไหม้ในครั้งนี้เพราะไฟฟ้าช็อต และต้นเพลิงเกิดที่บ้านของนายสุวรรณนั่นเอง สุวรรณมีความแค้นมากที่ลูกของเขาต้องมาตายในครั้งนี้ ทั้งบ้านช่องทรัพย์สินต้องมอดไหม้ไปกับกองเพลิง จนสิ้นเนื้อประดาตัว และเขารู้ว่าเป็นน้ำมือของใคร ด้วยความแค้นใจเขาจึงลอบเข้าไปในคดีหาสน์ของคูลิต เอน้ำมันเบนซินที่เตรียมมาวางไว้ทั่วบริเวณนั้นเพื่อจะเผาคดีหาสน์ของคูลิตให้ราบเป็นหน้ากลองให้สาสมกับที่ได้ทำกับเขา แต่พอติดยามกับสมุนของคูลิตมาพบ เขาก็ชิงขัดขวางได้ทันและฆ่าสุวรรณตาย และนำศพไปทิ้งเพื่อปกปิดความผิดทางกฎหมาย

จากการตายของสุวรรณ ปรากฏบนหน้าหนังสือพิมพ์ต่างๆ ว่าเป็นศพชายไทยไม่ทราบชื่อตายอย่างอนาถโดยไม่พบสาเหตุว่าเป็นใครมาจากไหน คายเพราะเหตุใดจนในที่สุด คุวุสมศรี พร้อมด้วยคณะกรรมการหมู่บ้านทนต่อการกระทำของกลุ่มบุคคลเหล่านี้ไม่ไหว จึงร่วมกันต่อสู้เรื่องการไล่ที่อีก จึงนำเรื่องนี้ไปขอความเป็นธรรมกับเทศบาลในเรื่องสิทธิและสัญญาในการปลูกเช่าที่ดิน

เมื่อคณะกรรมการหมู่บ้าน เดินทางไปเทศบาล โดยเข้าไปติดต่อกับกองบริการประชาชน ก็โดนเกี่ยงให้เดินไปติดต่อ แผนกต่างๆจนในที่สุดต้องกลับมากองบริการประชาชนอีก ทำให้ บุษย์เพ็ง สุไลมาน ผู้อำนวยการกองบริการประชาชนเกิดสนใจขึ้นมา จึงเรียกคุวุสมศรีและกรรมการหมู่บ้านมาสอบถามจนเข้าใจถึงปัญหาจึงติดตามเรื่องมาตลอดจนเห็นสภาพแท้จริงของชีวิตคนสลัม สภาพความเป็นอยู่ อาชีพของคณะกรรมการหมู่บ้าน และชาวบ้านพร้อมกับได้พบความทุจริตในสำนักงานทรัพย์สินส่วนแผ่นดิน กับบริษัทนายทุนแห่งนี้ จนถึง ทนายทองดี ทองคำ ซึ่งเป็นทนายที่ต่อสู้เพื่อความยุติธรรมของประชาชนมาร่วมด้วย

เมื่อทางบริษัทเห็นว่าคณะกรรมการเริ่มจะมีทางชนะบ้างแล้ว จึงให้ทนาย สดรับเรื่องดำเนินการไล่ที่ดินชาวบ้านต่อ โดยเริ่มดึงคนในหมู่บ้านให้เห็นด้วยและเข้า ร่วมมือกับบริษัทของให้ชาวบ้านมองครูสมศรีเป็นคนหัวรุนแรง ทำอะไรผลิผลาม ใจ ร้อน ขาดความรอบคอบ ซึ่งมีแต่ทางที่เสียหายแก่ส่วนรวม ซึ่งก็ได้ผล ชาวบ้านบาง ส่วนเริ่มเข้าร่วมกับทนายสด แต่ก็มีความกรรมการบางคน ได้ขัดขวางการดึงชาวบ้าน เข้าร่วมมือกับบริษัททนายสดจึงจัดการข่มขู่ชาวบ้านด้วยการฆ่าหัวหน้าหมู่บ้าน ชาว บ้านจึงแตกแยกเป็นสองฝ่ายจนเกิดจวาลอย่างรุนแรง จนคณะกรรมการหมู่บ้านเริ่ม แยกแยกไม่มั่นใจในตัวครูสมศรี ในที่สุดทนายสดก็ดึงครูทองย้อยให้เข้าร่วมกับบริษัท โดยอ้างว่า จะให้โรงเรียนใหม่กับครู แต่จะต้องให้ครูทองย้อยเผาโรงเรียน

หลังจากหัวหน้าหมู่บ้านตายไป ครูสมศรีก็นัดประชุมกรรมการหมู่บ้านอีก เกี่ยวกับเรื่องปัญหาการไล่ที่โรงเรียน แต่ก็ไม่มีใครมาร่วมชุมนุม จนในที่สุดก็มีความ กรรมการเข้ามาบอกข่าวการตายของทนายทองดี ทำให้ครูสมศรีต้องตัดสินใจว่าจะ เข้าต่อสู้ไปหรือจะยอมแพ้บริษัทไป แต่บุญเฟื่องก็เข้ามาสร้างความมั่นใจให้ครูสมศรีอีก ครั้ง ด้วยการยอมเปิดไปข้อมูลบางอย่างของทางราชการ แต่ต้องไปเอาข้อมูลบาง ส่วนที่โรงเรียน

หลังจากที่ครูทองย้อยไปคุยกับทนายสด เรื่องการให้เผาโรงเรียน ทำให้ครูทองย้อยคิดทบทวน เหตุการณ์ต่างจากการต่อสู้ของครูสมศรี จนในที่สุดครูทอง ย้อยเปลี่ยนใจแต่ทนายสดวางแผนไว้ล่วงหน้าแล้วด้วยการส่งมือปืนเข้ามาเผาโดย สร้างสถานการณ์ให้เห็นว่าครูทองย้อยเป็นคนเผาและในขณะที่ไฟเริ่มไหม้ ครูสมศรี กับบุญเฟื่อง ก็เข้ามาเห็นและช่วยดับไฟสำเร็จ และได้รู้ว่าครูทองย้อย ได้สลับไปก่อน ไฟไหม้ ทำให้มือปืนยิงครูสมศรีตายและพยายามที่จะฆ่าครูบุญเฟื่องอีกด้วย แต่ บุญเฟื่องก็พยายามสู้จนมือปืนฆ่าตาย

เมื่อครูทองย้อยฟื้นขึ้นมาเห็นครูสมศรีนอนตายอยู่ข้างๆ ครูทองย้อยจึง รู้สึกเสียใจในการตัดสินใจเผาโรงเรียนแต่แรก การตายของครูสมศรีได้จุดไฟแห่ง การต่อสู้ของครูทองย้อยอีกครั้ง.

คนเลี้ยงช้าง (THE ELEPHANT KEEPER)

พร้อมมิตรภาพยนตร์/2533

เรื่อง : มจ.ชาตรีเฉลิม ยุคล

บทภาพยนตร์ : มจ.ชาตรีเฉลิม ยุคล

ถ่ายภาพ : มจ.ชาตรีเฉลิม ยุคล

กำกับ : มจ.ชาตรีเฉลิม ยุคล

ตัดต่อ : มจ.ชาตรีเฉลิม ยุคล

นำแสดง : สวพงษ์ ชาตรี/ วณ ฤทธิชัย

ดวงเดือน จิโรสงค์/ อิทธิสุนทร วิชัยลักษณ์

วิชชุตา มงคลเขตร์/ สมศักดิ์ ชัยสงคราม

ในสมัยสงครามโลกครั้งที่สอง พื้นที่กว่าครึ่งหนึ่งของประเทศไทยจะปกคลุมไปด้วยป่าไม้ แต่ต่อมาความต้องการของมนุษย์ที่มีต่อผลิตภัณฑ์จากป่าและพื้นที่ทำกินทำให้ป่าของเราได้ถูกทำลายไปทีละเล็กละน้อย ซึ่งในปัจจุบันนี้ ความเจริญทางเทคโนโลยีช่วยให้คนเราสามารถทำลายป่าได้อย่างรวดเร็วจนกระทั่งทุกวันนี้ ป่าไม้ในประเทศไทยมีเหลือเพียงยี่สิบกว่าเปอร์เซ็นต์เท่านั้น

อย่างไรก็ตาม ยังมีป่าอยู่ผืนหนึ่ง ซึ่งยังคงสมบูรณ์อยู่ล้อมรอบด้วยพื้นที่ซึ่งแห้งแล้งกันดาร พื้นที่ซึ่งครั้งหนึ่งเคยเป็นป่าสูงที่อุดมไปด้วยไม้ เบื้องพรวนเหมือนกับป่าที่ยังคงเหลืออยู่นั้น ป่าแห่งนั้นคือป่า พนาไพร

ป่าไม้เขต ชัย ชีขวาล ได้นำกลุ่มนักอนุรักษ์ธรรมชาติกลุ่มหนึ่งเข้ามาค้างแรมในป่าแห่งนี้ เพื่อศึกษานิเวศน์วิทยาของป่าที่ยังสมบูรณ์ที่มีเหลืออยู่เพียงไม่กี่แห่งในประเทศไทย เมื่อมีคำถามจากคนหนึ่งในกลุ่มของพวกอนุรักษ์ ว่าทำไมป่าพนาไพรนี้ยังสภาพที่สมบูรณ์อยู่ได้โดยไม่ถูกทำลายไป เหมือนกับป่าที่อยู่รอบด้านคำตอบของป่าไม้ในเขต ชัย เป็นคำตอบที่ไม่มีใครคาดถึงก็คือ ไม่มีใครกล้าเข้ามาตัดไม้ทำลายป่าแห่งนี้เพราะกลัวช้างที่จะฆ่าทุกคนที่ลักลอบเข้ามาตัดไม้ในป่าแห่งนี้

ข้างตัวนี้ไม่เคยมีใครเห็น จะมีแต่เพียงร่องรอยเช่นเท้า มูลที่มันดำย กิ่งไม้ที่มันหัก
 กินเท่านั้น และยังไปกว่านั้น ศพของพวกที่ทำไม้จะหายไปอย่างไรมีร่องรอยอีกด้วย
 มันเป็นคล้ายกับค่านานหรือนิทานหลอกเด็ก แต่ชาวบ้านและพวกทำไม้เถื่อนเชื่อกัน
 อย่างจริงจังว่ามันเป็นความจริง ดังนั้นจึงไม่มีใครกล้าเข้ามาตัดไม้ในบริเวณป่าแห่งนี้
 เมื่อพวกนักอนุรักษ์ถามป่าไม้ เขตว่าป่าไม้ เขตเชื่อว่ามันเป็นเรื่องจริงหรือไม่ ป่าไม้
 ในเขตตอบว่าเขาคิดว่ามันเป็นเรื่องจริง เพราะเขาเองรู้ประวัติความเป็นมาเป็น
 อย่างดีเพราะเขาอยู่ในเหตุการณ์มาตั้งแต่ต้น จากนั้นป่าไม้ในเขตก็เริ่มเล่าว่าเมื่อ
 ยี่สิบกว่าปีมาแล้ว เมื่อเขาเพิ่งจบจากมหาวิทยาลัยใหม่ เขาได้ถูกส่งตัวมาทำงานที่
 หน่วยพิทักษ์ป่า พนาไพร เขาได้รู้จักกับคนสองคน คนหนึ่งคือ ค่าวณ ผู้เป็นเจ้าของ
 หน้าที่ป่าไม้และอีกคนหนึ่งคือ บุญส่ง ผู้มีอาชีพเป็นคนเลี้ยงช้าง ทั้งสองคนนั้น
 แผลงที่เป็นพ่อเกิดของค่านานนี้

ก่อนที่ ชัย จะย้ายเข้ามาทำงานที่หน่วยพิทักษ์ป่า พนาไพร ป่านี้เป็นป่า
 สูงที่อุดมไปด้วยไม้ ทำให้ชาวบ้านส่วนใหญ่ที่อยู่ที่นี่มีอาชีพที่เกี่ยวข้องกับการทำไม้
 และเลี้ยงช้างเพื่อรับจ้างลากไม้ ต่อมาป่าได้ถูกทำลายกลายเป็นพื้นที่ไร่แฉฉนเกือบ
 หมดสิ้น มันเป็นสาเหตุที่ทำให้พวกเลี้ยงช้าง ซึ่งแต่ก่อนมีอยู่มากมายต้องคองงาน ทำ
 ความลำบากให้กับพวกเขาเป็นอันมาก เพราะว่าส่วนใหญ่ของพวกคนเลี้ยงช้างเป็น
 เจ้าของของช้างเอง และแต่ละครอบครัวที่เลี้ยงช้างนี้มีความผูกพันกับช้างที่พวกเขา
 เลี้ยง จนแทบจะเรียกได้ว่าช้างนั้นเป็นหนึ่งในสมาชิกของครอบครัวเลยทีเดียว

บุญส่ง ผู้ซึ่งเป็นคนเลี้ยงช้างคนหนึ่ง เขากับ แดงก่อน ช้างที่เขาเลี้ยง
 ทำงานลากซุงให้กับบริษัทสัมปทานไม้แห่งหนึ่งในป่า พนาไพร ชีวิตของ บุญส่ง มี
 ความสุขตามภาษาของเขาจนกระทั่งวันหนึ่งทางบริษัทที่เขาจ้างลาก ไม้ผู้นั้นหมด
 สัมปทานและเลิกจ้างเขา มันทำให้ชีวิตของ บุญส่ง ต้องเปลี่ยนไปโดยสิ้นเชิง

ในขณะที่ บุญส่ง มีปัญหาที่ถูกออกจากงาน ค่าวณ ผู้ซึ่งเป็นหัวหน้าหน่วย
 พิทักษ์ป่าก็มีปัญหากับ จำสม ผู้เป็นนายสถานีตำรวจภูธรประจำ พนาไพร จำสม
 ได้ปล่อยผู้ต้องหาคดีลักลอบตัดไม้เถื่อนที่ ค่าวณ กับพวกป่าไม้จับกุมได้ด้วยความลำบาก

เหตุผลที่ปล่อยตัวผู้ต้องหาเหล่านั้นก็ไม่มีหลักฐานเพียงพอ แต่ ควารณ รู้ว่าเหตุผลที่แท้จริงก็คือ จำสม ท่างานให้กับ เสียชก ผู้เป็นเจ้าของโรงเลื่อยไม้ ผู้ซึ่ง ควารณ เชื่อแน่ว่าเป็นนายทุนที่อยู่เบื้องหลังพวกลักลอบทำไม้

ชก นอกจากจะเป็นเจ้าของโรงเลื่อยแล้วยังปล่อยเงินให้ชาวบ้านกู้ โดยเก็บดอกเบี้ยแพง ๆ บุญส่ง ก็เป็นคนหนึ่งที่ติดเงิน ชก เขาถูก ชก โกงโดยการหลอกให้เขาเซ็นสัญญากู้เงินโดยยอมรับดอกเบี้ยที่สูงจน บุญส่ง ไม่มีทางที่จะคืนให้ได้ โดยเฉพาะเขาถูกออกจากงาน ดังนั้นเมื่อเขาเอาเงินจะไปใช้หนี้ให้ ชก เขาพบว่าเขามีเงินไปพอที่จะคืนให้ ชก ได้ ดังนั้นเขาจึงถูก ชก ขู่ว่าจะยึดที่นาของเขาถ้าเขาไม่สามารถที่จะเอาเงินมาคืนได้ภายในสามเดือน

หลังจากที่ บุญส่ง เข้ามาพบ ชก แล้ว เขาเดินทางกลับบ้าน แต่ในระหว่างทางเขาพบเหตุการณ์ มีคนกำลังลอบทำร้าย ควารณ บุญส่ง ช่วยชีวิต ควารณ เอาไว้ได้ เลยทำให้คนทั้งสองกลายเป็นเพื่อนกัน

ต่อมา บุญส่ง ได้พา แดงอ่อน ออกตระเวนหางาน ไม่มีใครต้องการ เพราะป่ามีเหลือน้อยและข้างมีมากเกินความต้องการ

ในเวลาเดียวกัน ชก ก็มีปัญหากับไม้ที่เขาไปให้พอเพียงกับที่เขาได้รับออเดอร์มา ทำให้ ชก เริ่มทำการตัดไม้เดือนเป็นจำนวนมากเพื่อให้พอ แต่การตัดไม้เดือนของเขาถูกขัดขวางโดย ควารณ ผู้ซึ่งเป็นคนไม่เกรงกลัวอิทธิพลของชก

เมื่อ บุญส่ง ไม่สามารถที่จะหางานได้ เขากลับมาทำงานให้ ชก โดยไปลากไม้เดือนในป่า เมื่อ ควารณ รู้ข่าวเข้าก็พยายามเข้าไปห้าม เปิดโอกาสให้ จำสม ผู้ซึ่งรอโอกาสอยู่แล้วยัง ควารณ ตายในระหว่างที่ ควารณ กำลังเจรจาอยู่กับ บุญส่ง และในขณะที่เดียวกัน จำสม ก็ยิง บุญส่ง ด้วย โดยจะสร้างรูปคดีว่า บุญส่ง กับ ควารณ ยิงกันตายด้วยกันทั้งคู่

อย่างไรก็ตาม บุญส่ง ไม่ตาย เพียงแต่บาดเจ็บเท่านั้น และ แดงอ่อน ได้นำ คำหวาน เมียของ บุญส่ง มาพบตัวเมื่อ จ่าสม รู้ข่าวว่า บุญส่ง ยังไม่ตายก็พาพวกมาฆ่า บุญส่ง เพื่อปิดปาก ในระหว่างที่ต่อสู้กันนั้น แหวน ผู้เป็นพ่อของ บุญส่ง ถูกยิงตาย และกระสุนปืนของ จ่าสม ถูกตะเกียงแตกทำให้บ้านของ บุญส่ง ถูกไฟไหม้จนเหลือแต่ทวาก อย่างไรก็ตาม เมื่อ จ่าสม พยายามที่จะเข้ามาฆ่า บุญส่ง กับครอบครัวของเขา แดงอ่อน ได้เข้ามาขัดขวางและฆ่า จ่าสม ตาย หลังจากนั้น แดงอ่อน ก็หนีเข้าป่า และเล่ากันว่า แดงอ่อน ยังคงอยู่ในป่า พนาไพร ทุกวันนี้ และไม่ว่าใครก็ตามที่เข้าไปตัดไม้ในป่านั้นจะถูก แดงอ่อน ฆ่าตายเหมือนกับที่มันเคย ฆ่า จ่าสม มาแล้ว

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติผู้เขียน

นายอนุสรณ์ ศรีแก้ว เกิดเมื่อวันที่ 27 ตุลาคม พ.ศ. 2500 ที่จังหวัดศรีสะเกษ สำเร็จการศึกษา ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต (เกียรตินิยม อันดับ 1) จากคณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เมื่อปี พ.ศ. 2529 ได้เข้าศึกษาต่อในหลักสูตรปริญญาโทบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2531

ที่ผ่านมาใน "อนุสรณ์" เคยเป็นอาจารย์ประจำสอนวิชาการถ่ายภาพภาพยนตร์ ภาควิชาศิลปะการถ่ายภาพ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง และได้รับเชิญเป็นอาจารย์บรรยายพิเศษที่ คณะมัณฑนศิลป์ ม.ศิลปากร, คณะวารสารฯ ม.ธรรมศาสตร์, วิทยาลัยครูสวนสุนันทา, มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย และ มหาวิทยาลัยรังสิต

นอกจากนี้ "อนุสรณ์" ยังเคยเขียนบทภาพยนตร์บางเรื่อง และเป็น ผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์อีกหลายเรื่องคือ หย่าเพราะมีชู้ (2528), สายน้ำไม่ไหลกลับ (2530), ครึ่งเดียวก็เกินพอ (2530), นายช้อย แซ่ฮึ้ง (2531), คนเลี้ยงช้าง (2532) และเป็นที่ปรึกษาให้กับภาพยนตร์เรื่อง กระโหลกบางตายช้า กระโหลกหนาตายก่อน (กำลังถ่ายทำ 2534)

ศูนย์วิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย